

NASLOV—ADDRESS:
Glasnik K. S. K. Jednota
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO
Telephone: 5114-1913

UVAŽEVAJTE
Izpešnice nagrade naše
kampaње
ŽENSKIE ENAKOPRAV-
NOSTI KSKJ.

PRIDOBIVAJTE
novo članstvo na odredni in
mistični oddelek!

**Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota**

Je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
porni organizacija v
Ameriki

Postuje že 43. leto

GESLO KSKJ. JE:

"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1106, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22d, 1933.

TEV. 27 — NO. 27

CLEVELAND, O., 7. JULIJA (JULY), 1937

LETO (VOLUME) XXIII.

VESTI IZ AMERISKIH SLO- VENSKIH NASELBIN

CLEVELANDSKE NOVICE

St. maše v Madisonu

Prvo slovensko podporno dru-
štvo v Ameriki, društvo sv. Jo-
žefa v Calumetu, Mich., je te dni
proslavilo 55-letnico svojega ob-
stanka. Vsi ustanovni člani so že
mrtni. Zadnji soustanovitelj,
John D. Grahek, je letos umrl.

V Milwaukee se je ustanovila
unija gostilničarjev, ki se je pri-
družila CIO uniji. Med ustanov-
niki je pet slovenskih gostilni-
čarjev.

V Milwaukee je umrl za po-
škodbami a avtni nesreči Geo-
Dvorski, star 52 let in rojen v
Majšpergu na Štajerskem. Hoteč
se ogniti drugemu avtomobilu, je
zadel v brzjavni drog in dobil
smrtne poškodbe. Ranjki je bil
v Ameriki 30 let in je dolgo vo-
dil gostilno. Zapušča ženo in dve
hčeri.

V Forest City, Pa., je umrl Mi-
hael Polensek, star 60 let in ro-
jen v Leskovici nad Škofjo Loko.
V Ameriki je živel 38 let, in za-
pušča dva sinova, nekje v državi
Illinois pa sestro.

V Franklin, Kams., je izvršila
samomor rojakinja Antonija Ko-
drič, stara 41 let in rojena v
Flemingu, Kans. Bolehala je dol-
go časa. Zapušča moža, mater in
očina.

V Chicagu je preminul rojak
Raymond Potuček, rodom iz
Ljubljane. Star je bil 57 let. V
Ameriki je bival 28 let. Zapušča
ženo in 8 pastorkov in dve sestrji
živeči v Ljubljani.

Na farmi J. Spolarja v Har-
riette, Mich., je umrl rojak John
Korošec, ki zapušča dva sinova,
Louisa in Maxa.

ITALIJA POSPEŠUJE VOJ- NO NA ŠPANSKEM

Geneva, Švica. — Španska
vlada je te dni izdala in pred-
ložila Ligi narodov svojo "Be-
lo knjigo," v kateri se pripisu-
je Italiji najbolj škandalozne
prestopke načel odkar je bila
zadnja svetovna vojna konča-
na. V tej knjigi se fašistični
državi (Italiji) predbaciva, da
je v resnici napadujoča sila,
dasiravro je še kot članica Li-
ge narodov.

Dalje se nahaja v tej knjigi
več jako važnih uradnih do-
ločb, objav in ukrepov, katere
je italijansko vojno ministr-
stvo pošiljalo svojemu gene-
ralnemu štabu. Nekaj prepri-
sov teh listih so Španci našli
pri ujetih italijanskih častni-
kih in vojaki.

Listina št. 91 omenja izja-
vo diktatorja Mussolinija, ki
se je za časa bitke pri Guada-
lajara izjavil: "Jaz sledim
vojni sreči z mirno dušo. Pre-
pričan sem, da bo navdušenje
naših italijanskih legionarjev
in pogum kmalu ustavilo na-
sprotno sovražnika."

Listina št. 95 vsebuje raz-
glas italijanskega generala
Coppia rekoč: "Povejte našim
možem (legionarjem), da
je Il Duce (Mussolini) zelo ve-
sel dela svojih črnosrajčnikov.
Razložite jim, kako velike iz-
gube ima že sovražnik."

Ali imate že kakega novega
člana(co) za prihodnjo sejo?
Ne prezrite naše velike kam-
panje ženske enakopravnosti!

Rev. Ludvig Virant, župnik
slov. župnije v Madisonu, spo-
roča, da so vsako nedeljo ob
poletnem času sv. maše ob ne-
deljah kot sledi: ob 7., 8. in
10. uri ter ob 11:30 dopoldne.
Mnogo naših ljudi prihaja vsa-
ko nedeljo v Madison in ima
lepo priliko udeležiti se sv.
maše.

Prememba poštnega urada
Podružnica poštnega urada
št. 31, ki se je dosedaj naha-
jala v lekarni Mr. Komina na
Addison Rd. in St. Clair Ave.,
tako tudi podružnica v Braun-
lichovi lekarni na vogalu E.
55. ceste, je bila premeščena
v urad A. Kollandra, v S. N.
Domu, kjer bodo rojaki zana-
prej lahko postreženi v poš-
tnih zadevah.

Dr. Malleyev program
Slovenski radio program, ki
ga oddaja vsako nedeljo radio
postaja WGAR v Clevelandu,
ugaja ne samo Slovincem, pač
pa se tudi Amerikanci živahno
zanimajo za ta bogat slovenski
radio program. Vodstvo po-
staje je sklenilo otvoriti vsako
nedeljo narodnostne radio pro-
grame s slovenskim programom
dr. Malleya. Od sedaj naprej
se bo spremenila tudi oddajna
ura za ta program, ki se bo
zanaprej oddajal od 9:30 do
10. ure dopoldne.

Zaroka
Nedavno sta se zaročila gđc.
Anne Gramc, hčerka znanega
našega slovenskega farmerja
Jožeta Gramca v Geneva, O.,
in Mr. Matt Poturich iz Cleve-
landa.

Te dni sta se zaročila Miss
Agnes Germ, 5349 St. Clair
Ave. in Mr. Jos. Modic Jr.,
935 E. 67th St. Iskrene če-
stitke!

Obiski
Zadnje dni so uredništvo na-
šega lista obiskali: Mr. Peter
Vidmar, pomožni urednik Am.
Slovenca iz Chicaga, Ill., Mr.
Jacob Judnich, bivši Jolietčan,
sedaj živeč v Indiana Harbor,
Ind., Frank Ogrin in John He-
rauer, oba iz Waukegana, Ill.,
Joe Horvat s Summit St., Jo-
liet, Ill. z vso svojo družino (5
oseb), bil je gost Frank Gra-
diškove družine v Lorain, O.,
in Miss Frances Mustar iz
Chisholma, Minn., mudeča se
pri svoji teti Mrs. Anton Mu-
star na 6307 Bonna Ave. Hva-
la vsem za obisk!

Smrtna kosa
Dne 27. junija zjutraj je u-
mril v St. Alexis bolnici Wi-
liam Sitter, nekdanji zlatar v
naselbinu, ki je bil širom Ame-
rike poznat. Ranjki je bil star
56 let. Zadnja leta sta ga
mučila revmatizem in slad-
korna bolezen. Pred leti je bil
aktiven delavec v javnem živ-
ljenju, bivši glavni odbornik
SNPJ. Svoječasno je živel v
Conemaugh, Pa., odkoder se
je preselil v Cleveland pred 23.
leti. Doma je bil iz Trbovelj.
Žena mu je pred par leti umrla
v Clevelandu. Pokojni zapu-
šča tu sina Williama A. in
Maksa, hčer Ano, omoženo No-
varro in Lillian, omoženo Jor-
dañ, v Kansas City svakinjo
Mrs. Julijo Imperl, v starem
kraju pa mater, več bratov in
sester. R. I. P.

OB STOLETNICI PRIHODA PRVE SLOVENKE V AMERIKO

Ravno ko pišemo te vrstice,
drugi teden v juliju, je pred
sto leti nazaj čez širni Atlan-
tik plula ladja jadrnica, na
kateri so bili med drugimi po-
tniki tudi trije slovenski izse-
ljenci; prav za prav eden iz-
med njih se je zopet vračal v
Ameriko, ostala dva sta bila
pa še novodošleca. Ta trojica
naših potnikov je bila: misij-
onar Friderik Baraga, njegov
novi služabnik Andrej Češirek
z Viča pri Ljubljani in Bara-
gova sestra Antonija, poročena
oziroma vdovela pl. Hoeffern.

Na ladjo so se vkrcali v Ha-
vre de Grace na Francoskem
dne 24. maja 1837, v New York
so pa dospeli dne 12. julija
1837 po 50 dni trajajoči jako
slabi vožnji; osebno od 14. do
24. junija je vihar ladjo tiral
vedno proti severu. Jadrnica
bi se bila gotovo potopila, da
ni bila pravkar nova in izred-
no trdna. Baraga je bil ves
izdelan, Antonija pa še bolj.
Češirek, ki je bil vedno dobre
volje in za vse poraben in pri-
pravljen, jima je bil v veliko
pomoč.

Baraga je tudi maševal in
pridigoval na ladji. Njegove
pridige so bile sopotnikom edi-
na tolažba na morju; tudi mno-
go judov in protestantov ga je
hodilo poslušat. V 2. razredu
je bilo 230 potnikov, pa je vse
želelo, da bi bila vsak drugi
dan nedelja, da bi zopet slišali
Baragov govor. Zložil jim je
in dan pred izkrcanjem razdelil
nemško pesem, katero so s sol-
zami v obeh peli, ko so zagle-
dali suho zemljo. Tudi An-
gležem in Francozom jo je
moral prestaviti. Ob izkrcan-
ju 12. julija v New Yorku
so bili razigrani ko otroci.

"Mnogo težav, bolezní, lakote
in žeje smo morali prestati na
tej dolgi vožnji; najbolj me je
pa žalostila izguba časa. Čas,
neprecenljiva dobrina!" vzkli-
ka Baraga v pismu.

V New Yorku sta z Antonijo
morala ostati še cele štiri tedne.
Tovorna ladja, na katero so bili
naložili njegovo prtljago — tudi
več zabojev pravkar natisnjenih
indijanskih knjig — je namreč
zadela na skalo in bi se bila sko-
ro potopila; morala je nazaj v
Havre, da so jo popravili. V New
Yorku je Baraga pridno pomagal
župniku nemške cerkve. Antoni-
ja se je pa večinoma mudila pri
družini avstrijskega konzula,
kjer so jo vsi tako vzbujali, da
so s kočijo hodili ponjo pred nje-
no stanovanje. Iz njenih pisem
se vidi, kako dobro ji je to delo.
Vsa Antonijina pisma so dolga,
da ji je večkrat zmanjkalo pro-
stora. Iz njih odseva njena du-
hovitost in precejšnja izobrazba,
pa tudi velika samozavest. Zna-
nost je pri njej veliko pome-
nila. Po značaju je bila vedra in
do razigranosti živahna, vs dru-
gačna ko brat ali ko Analijsa.
Rada govori o naravnih lepotah,
včasih tudi pomodruje. Njen slog
je šaljivo dražljiv in večkrat
dolgovezen, njena nemščina ne
povsem brezhibna. Nič pristno
slovenskega ni več moči zasle-
di v njej.

New York je napravil s svojo
novostjo, resnostjo, vljudnostjo
in bogastvom izreden vtis nanjo.
Seznani se je tudi s Crookom
(Kruk), bogatim lastnikom
ladij, ki je imel Barago tako rad,
da ga je vsako leto obiskal ob
Gornjem jezeru.

Po reki Hudson so odpluli na
počasni tovorni ladji proti severu.
V Buffalo je dal Baraga na-
tisniti zvešček z osnovnimi pra-
vili očiščevalne slovnice in z na-
vodilom za učitelja, kako naj in-
dijanske otroke nauči lastnih
imen, ki se omenjajo v Jezusov-
nem življenju. Na Erijskem ka-
nalu je celo Baraga zastrel nad
živahnim prometom in gledal,
kako so v 7 letih cela mesteca
zrasla na obali.

Dne 8. septembra je Antonija
Amalijo obširno popisala svoje
potne vtise. Za njeno versko na-
ziranje so značilni tile stavki:
"Zelo tuje mi je v Ameriki ver-
sko življenje. Prvič namreč bi-
vam v deželi, kjer katoliška vera
ne prevladuje, in večkrat sem si
misli, kako se kak protestant
ali žid počuti pri nas. Naše cer-
kve so povsod najmanjše in naj-
ubojnejše, templji raznih krivih
ver se pa koščijo v svojem kra-
su. Američani si vso stvar seve-
da zelo olajšajo in kratkoma-
lo ne priznavajo nobene vere; ven-
dar so prav dobri, skromni, res vlju-
dni ljudje in imajo gotovo naj-
bližja čustva. V srcu so čisto
boljši kristjani ko eni, ki se pri-
znavaajo h krščanstvu."

Brat jo je peljal tudi k Niagar-
skim slapovom, ki so nanjo silno
vplivali. Potem sta se peljala da-
lje in dospela 24. avgusta 1837 v
Mackinac, Mich., kjer jo je pu-
stil pri Abbotovi družini, dokler
mu v La Pointu ne zgradijo sta-
novanja. V omenjenem pismu
pravi Antonija svoji sestri Ama-
liji, poročeni Gressel: "Spomla-
di, ko dobim stanovanje, ko se
sneidejo Indijanci in ko nastopim
svojo četverno službo — kot uč-
teljica, perica, kuharica in gos-
podinja —, bom potovala tja in
hočem biti zelo pridna. Rodbina,
kjer bom ostala čez zimo, je z
našim Friderikom prav domača.
Gospa je jako srečna, da sem pri-
šla, ker je njen mož le malokdaj
doma, kakor Tvoj Jožef, in nima-
ta otrok, da je vedno sama. Dru-
žina je zelo imenitna in tu sploh
najuglednejša." Potem pravi o
bratu: "Naš Friderik je pa tako
znan, da ve vsakdo kaj izrednega
o njem. Čujem, da mu pripisuje-
jo nadčloveške reči, ki jih more
vršiti le poseben ljubljeneč božji.
Med Indijanci ga ni, da bi ne po-
znal njegovega imena. V Macki-
nac jih je iz peterih pokrajin sil-
no mnogo prineslo prodajati svo-
je prideleke, pa ga je hotel vsak
videti in z njim govoriti. Mnoge
sem obiskala v njih kočah. Ko so
zvedeli, da sem Baragova sestra,
so mi vsi dajali roko, se mi na-
smehavali ter me ogledovali, do-
kler sem bila v kočii, katero sem
(zaradi dima) zapustila z zasol-
ženimi očmi; potem so hiteli ven,
gledali za menoj in mi še na ce-
sto klicali v slovo. Ti ljudje so
zelo dobrodušni, njih zunanost
je čedna, obraz prijeten, oči čr-
ne in izrazite." Šegavo še prista-
vi: "Naš Friderik je postal ud
Kmetijske družbe, kot sem čita-

la. Veseli me, ker je on za gos-
podarstvo kakor nalašč."

Za poznanje Baragove osebnosti
je zelo važno tudi drugo An-
tonijino pismo do Amalije, pisa-
no 6. oktobra 1837 iz Mackina-
ca, Mich. O njem pravi: "Čisto
drugo bitje je, kadar je med
svojim ljudstvom; vsi ga pozna-
je in vzbujajo, še preden ga vi-
dijo. Vso pot ga nisem videla ta-
ko srečnega kot nekega večera tu
v Mackinacu, ko je sedel med
Indijanci in prepeval iz novo na-
tisnjenih knjig; mi vsi smo po-
magali peti. Ni bilo sicer lepo,
o ne, kajti neizšolani glas teh
ljudi ne zveni prijetno, a bilo
je Bogu všečno petje in srca vseh
so bila ganjena od vneme ubogih,
dobrih duš, ki so se z gorkoto
udeleževale svetega petja. Fri-
derik je večkrat pozno v noč pel
z njimi, da je ohrepl in ni mogel
več glasno govoriti."

Pri Abbotovih je Antonija na-
šla sličico, katero je bila Baragi
poslala nečakinja Josipina.

V Mackinacu se ji je dobro go-
dilo. Po njenem tajnem naročilu
je Amalija poslala Abbotovim
več stvari iz Ljubljane.

Torej prihodnji ponedeljek, dne
12. julija bo poteklo ravno sto
let kar je na ameriška tla stopila
prva Slovenka, sestra našega sla-
vnega škofa Friderika Baraga,
Antonija. Vsed tega se nam zdi
umestno, da nji v počast, kot
predhodnici tisočih in tisočih
njenih naslednic ali posnemovalk
(slovenskih izseljenk) prinašamo
na tem mestu gornje skromne
vrstice. Naš narod v Ameriki in
tudi v starem kraju še morda
ni znal, katere izmed naših ro-
jakinj je prva odpotovala v Ame-
riko.

Antonija, mlajša sestra Fri-
derika Barage je bila rojena v gra-
ščini Malavas fara Dobernič pri
Trebnjem, dne 4. februarja
1803, poročila se je dne 24. maja
1824 v Ljubljani z deželnim
uradnikom Feliksom pl. Hoeff-
fern, ki je pa kmalu zatem umrl;
bila sta brez otrok.

Ko se je njen brat, misijonar
Baraga l. 1836-1837 mudil na ob-
isku v stari domovini, je Anto-
nijo pregovoril, naj gre z njim
v Ameriko, da mu bo gospodinja-
la, zaeno pa tudi da bo učila otro-
ke po Baragovih misijonih. V ta
namen jo je poslal v Pariz, kjer
se je vadila in učila francoskega
jezika. Ko se je Rev. Baraga vra-
čal nazaj v Ameriko, je vzel svo-
jo sestro Antonijo seboj in dospel
z njo pred 100 leti (12. julija
1837) v New Yorku, stara je bi-
la tedaj 34 let.

Sestri Antoniji pa ni ugajalo
cestno podnebje Michigana, zato
se je po preteku dveh let zopet
vrnila v staro domovino. Dan
njene smrti nam žal ni znan; ta-
ko tudi pri najboljši volji ne mo-
remo na tem mestu ob stoletnici
njenega prihoda v Ameriko pri-
nesti njene slike.

Antonija Baraga-Hoeffern bo
ostala vseeno, čeravno ni v Ame-
riki živela do svoje smrti, v ana-
lih naše ameriške Slovenije zapi-
sana z zlatimi črkami, kakor
prva izseljenka, tako tudi njen
brat, škof Baraga, ki je bil tudi
prvi Slovenec, ki se je izselil v
našo novo domovino, Ameriko.

JEKLARNE ZOPET ODPRTE

Tri jeklarne Republic Steel
korporacije v Clevelandu so
pričele včeraj, 6. t. m. zopet
obratovati, toda ne še s polno
paro kakor pred izbruho m
stavke. V Corrigan-McKinney
jeklarne se je vrnilo po zat-
dilu obratovodje 1688 mož na
zopetno delo, v Upson jeklarne
850, v Tucson pa 550.

Da ni prišlo do nikakih nemir-
rov je skrbelo za red pred vho-
dom v jeklarne 2000 vojaštva
narodne garde, 384 mestnih po-
licejev in 75 pomožnih šerifov.
Pred vhom vsake jeklarne je
dvojljeno 12 piketov. Vojaštvo
je došlo v Cleveland iz Cincin-
nati, O. Nekateri delavci so o-
stali na svojem mestu 12 ur, in
dobijo zato nadurno plačo.

Alex Balint, organizator S. W.
O. C. zatrjuje, da se je vrnilo na
delo le bolj malo število bivših
jeklarjev, večino istih tvorijo de-
lavci, katere je kompanija uved-
la iz drugih mest.

PRIČAKOVANI GOSTJE IZ DOMOVINE

Starokrajski listi poročajo,
da pride v kratkem na pevsko
turnejo v Ameriko slovenski
operni pevec Fran Schifferer, ki
je sedaj prvi basist državne o-
pere v Roctocku v Nemčiji.
Najprej je nastopal kot kon-
certni pevec in strogi nemški
kritik dr. Kaiser ga je primer-
jal s Šaljapinom.

Tudi Slovincem dobro zna-
na sopranistka Zinka Kunčeva,
rodom Hrvatica, je nedavno
sklenila pogodbo z newyorško
Metropolitan opero. Prvič na-
stopi na tem slovečem gledali-
škem odru v novembru tekoče-
ga leta. V pogodbi se je za-
vezala za 5 mesecev, tako da se
utegne vrniti v aZgreb prihod-
nje leto v aprilu ali maju, se-
veda, če bo hotela. Zinka Kun-
čeva bo druga zagrebška oper-
na pevka, ki bo pela v new-
yorški Metropolitan operi. Prva
je bila Milka Trnina.

Znani mariborski mali har-
monikarji so nastopili dne 12.
junija v Zagrebu v dvorani za-
grebškega velesejma. V za-
grebških časopisih se je delala
vidna reklama zanje. Med
drugim navajajo, da so mari-
borski mali harmonikarji do-
segli velike uspehe na Dunaju,
nakar so dobili povabilo, da
gostujejo na pariški svetovni
razstavi. Iz Pariza, tako pravi
poročilo "Jutranjega lista," bo-
do mali harmonikarji odpoto-
vali menda celo v Ameriko.

Dohodki pošte Združenih držav

Generalni poštar Farley na-
znanja o izbornem poštmem
prometu tekom lanskega leta
1936. Tako se je prodalo ta-
čas raznih znamk za \$491,677,
040; dopisnic ali kart za \$19,
911,960 in kuvert z znamkami
pa za \$44,450,159. Poleg tega
je imela poštna uprava \$1-
846,253 čistega dobička od pro-
daje posebnih vrst znamk, ka-
tere so pokupili in katere hra-
nijo filatelisti. V poštmem po-
sloppju v Washingtonu se na-
haja posebna zbirka teh znamk
ki je obšinstvu na razpolago za
ogled.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Narodni mučenik. — Blizu
Prihove pri Konjicah se je 8.
junija zvečer dogodil grd zlo-
čin, katerega žrtev je postal
mladi akademik Rudolf Dolin-
ar, doma iz Lučin na Gorenj-
skem, sin revne in številne dru-
žine.

Uradno poročilo banske u-
prave opisuje žalostni dogodek
takole:

V zvezi z demonstracijami
ob priliki prihoda predsednika
JNS Petra Živkovića v Mari-
bor, Konjice in Celje, dne 8.
junija t. l. s. so istega dne ob
20 zvečer na državni cesti bli-
zu Prihove pristaši JNS, okrog
15 po številu, iz zasede napadli
dva avtobusa, katere sta vozi-
la pristaše JRZ. Napad se je
izvršil z revolverji, bokserji,
noži in kamenjem. Napadeni
so se sicer napadalcev ubranili,
vendar pa sta bila dva akade-
mika lažje ranjena, ostali so
dobili samo praske. Po odbi-
tnem napadu so napadeni nade-
ljevali vožnjo, pogrešali so pa
akademika - filozofa Rudolfa
Dolinara, rojenega dne 11.
aprila 1915 v Lučinah. Dom-
nevali so, da so ga napadalci
odvedli s seboj. Naslednjega
dne, dne 9. junija okrog 10 je
orožniška patrulja Dolinarja
našla mrtvega pod državno ce-
sto pri Prihovi, 50 korakov od-
daljeno od mesta napada. Do-
linar je imel rane na glavi in
po životu od udarcev s topim
predmetom. Na hrbtu je imel
veliko rano, zadano z nožem,
ki je povzročila njegovo smrt.

Ugotovljeno je, da je napad
organiziral in se ga tudi de-
jansko udeležil Slavko Reja,
urednik "Mariborskega Veče-
rnika Jutra," mariborskega gla-
sila JNS; med napadalci sta
bila tudi Primec, tajnik krajev-
ne organizacije JNS v Hočah,
Bratkovič, pekovski pomočnik
iz Maribora. Na kraj sam je
odšla sodna komisija; poleg
nje so ošli na kraj sam tudi
organi policijske oblasti pod
vodstvom upravnika policije v
Ljubljani. Preiskavo vodijo
najintenzivnejše. Aretiran je
Slavko Reja in več napadalcev,
ki so pri poboji sodelovali.

Župnik Janez Jereb umrl. —
Dne 10. junija je bil pokopan
na Kopanju duh. svetnik in
župnik v pok. g. Janez Jereb.
Dopolnil je 64 let, od teh je
bil 10 let v pokopju. Zakaj?
Predčasno je podlegel vsled
prenapornega dela. Bil je mož
izrednih talentov in jeklene
volje. Ko je bil bogoslovec,
je bil zelo vesele in živahne na-
rave. Ko je pa prišel na prvi
službi k svetniškemu dekanu g.
Tavčarju kot kaplan, je po-
stal tudi sam svet mož, svoje
talente je postavil vse v službo
božjo in v blagor ljudstva. Čez
tri leta je bil že župnik pri sv.
Vidu nad Cerknico; z vso go-
rečnostjo je sezidal skoraj no-
vo cerkev, vodil petje in usta-
novil godbo in na vso moč po-
speševal versko in cerkveno živ-
ljenje svojega ljudstva. Ko je
leta 1907 prišel v Škocjan, je
zopet kmalu postavil nov hram
božji, pozidal prosvetni dom,
vodil cerkveno in prosvetno
petje, ustanovil godbo na pi-
hala, slikal kulise, jaslice, bož-
(Dolge na 6. strani)

DROSTVENA NAZVANJA

K. S. K. JEDNOTIN DAN V PITTSBURGHU, PA.

Pittsburg, Pa.—Pitt KSKJ boosterji akupaj z vsemi K. S. K. J. društvi v Pittsburghu in okolici bomo priredili zopet "K. S. K. JEDNOTIN DAN," in to dne 5. septembra t. l.; to bo na nedeljo pred Delavskim praznikom (Labor Day) in sicer v Schuetzen parku, Millvale.

Odbori različnih društev bodo v kratkem povabljeni na sejo da se izdela program za ta dan. Že danes zagotavljam, da s kooperacijo vseh članov in odborov društev bomo priredili enega izmed najboljših KSKJ. dni kar jih je še bilo.

Naj to prednaznanilo zadoštuje za danes. Prosimo pač vsakega Jednotarja in Jednotarico, da si zabeležite datum 5. septembra v koledarju, tako, da ne boste prezrili ali zamudili tega izleta ali naše prireditve, namreč KSKJ Jednotinega dneva.

Več o tem boste še lahko čitali ko bo ves program sestavljen, ali ko bo vse urejeno.

S pozdravom:

Frances Lokar

Društvo sv. Frančiška Sal. št. 29, Joliet, Ill.

VABILO NA PIKNIK

Ha, ha, ha, zopet bo nekaj posebnega v krogu našega društva! Kakor ste zadnjič čitali dopis našega tajnika, bo moral na našem pikniku dne 18. julija v Troyu vsak eno novo pesem zapeti.

Te dni sem se mudil na Center St. pri neki mami, ki me je vprašala, če bomo imeli res kontest za slovenske pesmi na tem pikniku in kakšno pesem sem si jaz izbral?

"Sur, da bo!" sem ji odgovoril. Jaz imam že svojo prigrutano in sicer ono:

"Kaj nam pa morejo, če smo vesel?"

"Molči," mi je omenila ona ženica, jaz imam pa eno novo izbrano za ta dan in sicer:

"Vzela bom ponvico, spekla potičico. Ljubček moj, slušaj me: Pojdi z menoj!"

Greva na piknik tja; lušno bo, kar se da. Piknik Frančiškovec bode v Troyu.

Vse bo veselo tam, kaj bi res človek sam žalosten bil doma?—Pojdi z menoj!"

Da, res lušno bo tam pa še kako! Mnogo raznovrstnih zabav in veselja in veliko nagrad za zmagovalce v igrah in dirkah.

Govori se tudi, da bomo za smeh enega komarja odri in spekli na ražnju, ženske bodo pa pripravile iz njegove krvi fino gobjo! Komarja bo za bedre držal jolietki Napoleon.

To je bilo bolj v smešnem tonu napisano, pa mi oprostite! Kot predsednik tega društva s tem prav vljudno vabim vse naše cenjene člane in članice, mlade in stare, da se za gotovo udeležijo našega velikega in zanimivega piknika dne 18. julija v Troyu, blizu Forest Preserve. Vabljen je tudi članstvo ostalih sobratstev društev. Vsi prijatelji našega društva dobro došli! Vsi oni, ki nimate svojih avtomobilov, se tega piknika lahko tudi udeležite, ker bomo imeli zanje avte in truke pripravljene. K sklepu vam klitem: Na veselo svidenje na našem pikniku!

S pozdravom:

Martin Tešak, predsednik.

Prihodnja seja našega društva se vrši v soboto, dne 10. julija v slovenski cerkveni dvorani. Da bo seja prej končana, bom v dvorani že ob 7. uri zvečer, kjer lahko poravnate svoj assessment.

Ker se vedno bolj in bolj bliža dan 40 letnice obstanka našega društva, kar se bo praznovalo dne 31. oktobra t. l., je pričakovati 100% udeležbe na vsaki seji od zdaj naprej do te slavnosti.

Pri naši drugi seji bo eden izmed srečnih dobil skrivnostno darilo. Več članov je v ta namen že vzelo po 3 ali 4 knjižice; ako jih še kateri drugi člani želijo, se lahko zgledajo pri meni na domu na 416 E. 9th St., New York City.

Naš sobrat Frank Traun, živč na 424 Bleecker St., v Brooklynu, je zelo bolan v King County špitalu Brooklyna. Dolžnost članov našega društva je, da ga obiskujemo; torej kdor ima priliko, je prošel, da to stori.

Sestra Barbara Sertič na 117 Second St., New York, se je tudi naznanila bolnim. Obema želimo, da bi kmalu okrevala.

Na svidenje v soboto 10. julija na naši seji!

S sobratstvom pozdravom,

Jerry Koprivsek Jr., tajnik.

Društvo sv. Jožefa št. 53, Waukegan, Ill.

VABILO NA PIKNIK

Letni piknik našega društva se vrši v nedeljo 11. julija v Mozinovem parku in vsi naši člani so vabljeni k temu letnemu programu. Sedaj, v tem vročem vremenu je vsak član z veseljem obveščen, da ima priložnost iti ven v naravo, na pristo, kjer je nekaj bolj hladno in veliko domače in druge zabave. Samo parkrat na leto imamo priložnost skupaj se zbrati vsi člani, in sedaj ob tem času, 11. julija smo lahko vsi zopet skupaj, da se na en ali drugi način razveselimo in pogovorimo s svojimi prijatelji in sobrati.

Vsak član bo dobil po pošti karto, katero lahko zamenja na prostoru piknika za 50c vrednosti tiketov. S tem tiketom se bo lahko kupilo raznih jedil in pijač v vrednosti 50 centov. Vsak član torej plača teh 50 centov na prihodnji redni mesečni seji.

Polletna seja se tudi vrši na isti dan in sicer ob pol 10. uri zjutraj. Na tej seji bo izdan polletni račun in vsak član, kateri le more, naj se udeleži te seje.

Pozdrav!

Joseph Zorc, tajnik.

Naša sedanja kampanja ženske enakopravnosti traja do konca leta, toda ne odlašajte do zadnjega!

Društvo sv. Lovrenca št. 63, Cleveland (Newburg), O.

ZAHVALA

Vse pride in vse mine! Tako je tudi naša slavnost 35 letnice s blagoslovitvijo nove društvene zastave minila. Slavnost se je nadpričakovano dobro izvršila s sodelovanjem in udeležbo tako mnogih društev, ki so se udeležila korporativno, kakor tudi društva, katere so poslala svoje zastopnike, saj se celo vreme je sodelovalo z našo slavnostjo.

Naj mi bo na tem mestu dovoljeno, se v imenu društva zahvaliti gl. predsedniku sobratstvom, ki je prišel iz daljnega No. Chicago, da je prisostoval naši prireditvi in da kakor hvala tudi III. podpredsedniku sobratstvom, Joseph Lekšanu, ki se je udeležil naše slavnosti in dar. Nadalje gl. uradnici nadzornega odbora sobratstvom Mrs. Mary Hočevar

in uradniku Glasila sobratstvom Ivanu Zupanu. Nadalje naj sprejme zahvalo botar nova zastave sobratstvom Louis Ferfella in botar sobratstvom Mrs. Ana Smrekar, kakor tudi vsa svatovščina, katerih je bilo 82 po številu in vsi so nastopili pravočasno, da ni bilo nobene zamude in hvala jim za vsa tako lepo visoka darila novi zastavi! Pri srčno hvalo izrekam vsem društvom za korporativni nastop pri slavnosti: Dr. sv. Vida št. 25, dr. sv. Jožefa št. 148, dr. sv. Ane št. 150 in dr. sv. Družine št. 207 vsi spadajoči h KSKJ. Hvala pa tudi vam, katere dr. sv. Jožefa št. 169 za vašo dobro voljo pri udeležbi, le žal, ker ste bili malo kasni. Le verjemite, da bo našo društvo znalo ceniti vašo, čeravno bolj pozno navzočnost.

Hvala lepa nadaljnjim društvom za korporativno udeležbo: Dr. Mir št. 10, dr. Bled št. 20, in dr. Kraljica Miru št. 24 vsi S. D. Zveze. Dr. sv. Alojzija, dr. sv. Antona Padovanskega, dr. S. Z. Z. št. 15, S. Z. Z. št. 47 in S. Z. Z. št. 73. Iskrena hvala pa Dr. Team-u S. Z. Z. št. 47 za njihov nastop ker s tem so povečale našo slavnost, in hvala dr. sv. Rešnjega Telesa za korporativno udeležbo. Lepa hvala pa društvom, ki so poslala po svojih zastopnikih častitke in darove novi zastavi: dr. sv. Vida št. 25, dr. sv. Jožefa št. 110, dr. sv. Sreca Marije št. 111, dr. sv. Jožefa št. 146, dr. sv. Ane št. 150, dr. sv. Marije Magdalene št. 162, dr. sv. Jožefa št. 169, dr. sv. Družine št. 207; vsi spadajoči pod okrilje K. S. K. Jednote. Društvo Mir št. 10, dr. Bled št. 20, dr. Kralja Miru št. 24, in dr. Naš Dom št. 50 spadajoči S. D. Zvezi. Društvo sv. Alojzija, dr. sv. Antona Padovanskega, Pevskemu dr. Zvon, pevskemu dr. Slovenija, dr. Najsvetjega Imena, dr. sv. Rešnjega Telesa, dr. Tabor št. 139 SNPJ, društvu S. N. Dom iz 80 cest in družbi S. N. Domu iz Maple Hgts. Iskrena hvala za tako velikodušne darove!

Vsako društvo ima na svoji seji zapisnikarja. Tako in še vse bolj natančno je pa stori na naši slavnosti sobratstvom Anton Grdina ki je vzel premikajoče slike. Prav nobenega oporekanje ne bo, ako ni šlo pri slavnosti vse kot po žnoci. Lepa hvala Mr. Grdina. Iskrena hvala g. Ivanu Zormanu za prisotnost in ker sta pevka društva "Zvon" in "Slovenija" pod njegovim vodstvom zapela več krasnih slovenskih pesmi. Hvala se izreka tudi sobratstvom George Panchurju, članu porotnega odbora KSKJ in sodniku Frank Lauschetu za brozjavne čestitke. Udanostna zahvala Rev. Julius Slapšaku za pomembni govor ob pol osmi maši, krasni govor pri blagoslovitvi zastave ter za udeležbo na vrtni veselici. Hvala gobji sv. Lovrenca za vse sodelovanje pri slavnosti na čelu vnetega kapelnika Frank Bečaja. Prezreti pa ne smem izreči zahvale vsem volnikom svatov še posebno hvala pa onim, ki so vozili brezplačno. Zahvala pa tudi nočnim čuvajem pred veselico, kakor tudi vsem delavcem na veselici; številni so bili, ali bilo jih je še pre malo, da bi bili vsi udeleženci postreženi kot je bil naš namen da morajo dobiti postrežbo. Zahvala gre pa tudi kuharicam: Mrs. Alojzija Vrček, Mrs. Mary Vrček, sobratstvom Mrs. Theresi Simončič in sobratstvom Mrs. Josephini Gliha za izvrstno pripravljeno jed in prigrizek. Zahvalimo pa tudi udeležence dr. sv. Kristine št. 219 KSKJ, kakor tudi vse posamezne, ki ste se naše slavnosti udeležili. Ako pa je katero društvo izpuščeno, se bo to storilo po pomoti in se prosim že na tem mestu da se nam oprostijo; pri tako o-

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

Prosim pa cenjeni gostje,

gramni udeležbi se lahko pri-
piti in se ne more vsakega o-
pasiti.

Ki ste se udeležili naše slavnosti, da nam oprostite, ako niste bili dovolj postreženi, kaj lahko ste opazili sami, da smo bili preveč zaposleni; za pomenek pač ni bilo časa.

Vsa društva pa, katere ste se udeležila naše prireditve in nam pripomogla k uspehu pa bodite priprajana, da v slučaju vaših prireditev bo tudi naše društvo drage volje vam na razpolago in takrat upam, da se kaj več pogovorimo.

Ti, naša nova zastava pa plapolaj pred članstvom našega društva in za uspeh društva. Vse pa katere boš spremla k večnemu počitku, pa sprejmi tja nad zvezdami, kjer naj se enkrat zopet vsi snidemo!

Vsem skupaj še enkrat lepa hvala. Pozdrav.

Anton Kordan, tajnik

Dobro delo boste storili ako pridobite katerega novega člana (co) za našo Jednoto.

Društvo Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill.

Tem potom naznanjam vsem članicam našega društva, da se bo naša prihodnja seja vršila v četrtek dne 15. julija ob osmi uri, v navadnih prostorih. Na tej seji boste slišali trimesečne račune. Po seji bomo imeli zabavo in malo okrepčila za vse. Odbornice bi rade videle vsaj eno tretjino članic na seji, ne pa samo odbornice in še kakih deset članic. Članice, ki imate knjižice za prodajati, ste prošene, da jih vrnete pred prihodnjo sejo.

Kampanja za nove člane traja še do konca leta in rada bi videla, da bi članice malo bolj agitirale za novo članstvo kakor ste dosedaj. Matere ali imate vaje hčere in sine že vpisane v našo Jednoto? Sedaj imate lepo priliko to storiti. Poglejte v Glasilo in boste videli kakše lepe denarne nagrade so razpisane.

Prejela sem opomin iz gl. urada glede posojila, ki ga imajo nekatere članice pri Jednoti. Kakor veste, je treba obresti plačati na to, in obresti zmeraj rastejo, zato skušajte dolg poravnati.

Težko mi je kar naprej pisati zaradi dolga, ampak ni drugače za pomagati. Assessment je treba poslati na glavni urad vsak mesec in kje ga bom vzela če članice ne plačajo? Jaz ne morem iti po hišah pobirat assessment. Če ne morete priti plačat na sejo, pa pridite na moj dom. Denar pobiram vsak terek ves dan in druge dni če sem doma, seveda, ne morem vedno doma čakati da bo katera prišla plačat.

Na svidenje na seji dne 15. julija.

P. Kobal, tajnica.

Društvo Friderik Baraga št. 93, Chisholm, Minn.

Zacetek naših sej—Naš piknik

Tem potom naznanjam članstvu našega društva sklep zadnje seje, da se bodo od sedaj naprej vršile naše seje eno uro poprej; torej prihodnja seja dne 11. julija se prične ob devetih zjutraj v navadnih prostorih.

Kakor je gotovo že vsem znano, priredi naše društvo dne 11. julija svoj letni piknik na Musičevi farmi (Colliseum farm), torej na istem prostoru kakor lansko leto. Zato že danes cenjeno občinstvo iz Chisholma in okolice vljudno vabimo, da to našo prireditev v obilnem številu poseti, za kar ne bo nikomur žal. Za plesalnice bo sviral dobroznani Frank Smolcev orkester, za žejne in lačne bo pa skrbel v to izvoljeni veselilni odbor.

Za vožnjo na piknik bo tudi dobro preskrbljen in sicer bo vozil šolski bus izpred Washington šole od ene ure naprej.

Toliko v prijazno prednaznanilo in ravnanje. Z bratskim pozdravom:

John Kamidar, tajnik.

Društvo sv. Ane št. 133, Bridgeport, Ohio

Godovanje našega društva

Na zadnji, junjski seji je bilo sklenjeno, da bomo letošnje godovanje našega društva sledeče obhajale:

V soboto zvečer, dne 24. julija, se vrši plesna veselica v dvorani v Boydsville. Godbo za ples bodo imeli v oskrbi "Slovenski asi" (Slovenian Aces), Radio Stars iz Yukona, torej je vsem prijetna zabava zagotovljena. Vsaka članica mora za to veselico plačati 25c, ako se iste udeleži ali ne. Pričakujemo velike udeležbe v krogu naših veselih Anek!

V ponedeljek, na sv. Ane dan, dne 26. julija, bo darovana v cerkvi sv. Antona društvena sv. maša za vse žive in pokojne naše članice. Pridite polnoštevilno!

Na pozabite sedanje kampanje ženske enakopravnosti! Skušajte pridobiti kako novo kandidatino za odrasli ali pa v mladinski oddelku. V mladinskem oddelku nam jih manjka do 100 samo še 19; torej moramo do konca kampanje pridobiti, torej na noge! Glede različnih razredov za varovanja vam bom dala z veseljem vsa pojasnila. Pomnite, da so v tej kampanji razpisane lepe denarne nagrade!

K sklepu vas še prosim, da se v velikem številu udeležite naše prihodnje seje.

S pozdravom:

Anna Roth, tajnica.

Društvo sv. Mihaela, broj 163, Pittsburgh, Pa.

Sa ovime javljam članstvu našega društva, da če se obdržavati dojdouca sjednica na 11. julaja točno u 2 sata posle podne v navadnih prostorijama. Braćo i sestre! Na ovu sjednicu ste prošeni, da se u punem broju udeležite bez isprike bolesti i važnog dela, jer imamo vrlo važni točka na dnevnem redu, i zaostale iz prošle sjednice, jer je bilo u prav toliko članstva, da se komaj sjednica otvorila, što nije baš lepo. A sada bi na dnevnem redu glasovanje zaradi novega Jednotinega čarterja (ili premembe), kako ste opazili u Glasilu poročilo gl. tajnika.

Drugo bude čitano finančno poročilo nadzornog odbora za prošli 6 mjeseca ili polgodisnji računi, da bute znali kako obstojimo sa društvenu blagajnu.

Dalje javljam, da člani, ki ste dužni društvu veče svote, nadzorni odbor če imena na dojdouci sjednici ovih čitati; toliko do znanja, da ne bute znali česa držati da dug podmirite prije sjednice.

Sada još opominjam sve roditelje, da vpoštevuju ovo: Sve mlade člane, sinove i hčere, koji su navršili 16 let, da je dovedu na sjednicu i da je vpišeju med aktivne članove; jer bute u neprilici, ako bi ova deca umrla u tome vremenu ne bi dobili posmrtnine plaćane.

Sada isto imate lepe prilike, da pripeljate svoje prijatelje u naše redove za vreme kampanje; prosti pristup i doktor, a još k tome lepe denarne nagrade. Naše društvo i Jednotu plaća točno članu podpore na koje su upravičeni; stoga ne zaboravite, i dobro nam došli novi članovi!

Ob zaključku još javim, da na prošloj sjednici naš dobri blagajnik Nick Fabac ostavil svoju čast poradi svoga dela, to jest stupil u biznes saluna. Na njegovo mesto bil izvoljen brat John Burič, 809 Phineas St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Sa bratskim pozdravom,

Matt Brozenič, tajnik.

Društvo sv. Martina št. 178, Chicago, Ill.

Vabilo na polletno sejo

Cenjeno članstvo našega društva s tem prijazno vabim na polletno sejo, vrščo se dne 11. julija ob 1.30 popoldne. Udeležite si iste prav za gotovo, da boste slišali čitanje polletnega računa, poleg tega bo še več bolj važnih zadev na dnevnem redu, tako tudi vprašanje glede slabega plačevanja assessmentov od strani članstva. Ponovno vas prosim, da pridete vsi, da se vse te važne zadeve lepim potom uredi.

Pozdrav:

Marko Vouri, tajnik.

2030 W. Coulter St.

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 191, Cleveland, Ohio

Vabilo na sejo

Tem potom prosim vse člane in članice našega društva, da se gotovo udeležijo prihodnje seje dne 14. julija v navadnih prostorih. Na tej seji boste slišali finančno poročilo ali račune za preteklo polovico leta, tako bo še več drugih važnih točk na dnevnem redu. Zato vas ponovno prosim da pridete vsaj na to sejo ako že drugače ne morete, ali pa ne čete. Torej ne pozabite prihodnje seje 14. t. m. zvečer ob osmih! Želim, da bi že naš predsednik brat Teddy Rossman okrevaj, da bi vodil sejo kot običajno že več let. Brat Rossman je že tretji teden bolan, bil je tudi en teden v bolnišnici, zdaj je pa zopet doma. Gotovo mu vsak član želi, da kmalu ozdravi.

V bolnišnici je bila tudi naša članica Josipina Semich; tudi nji želimo ljubelega zdravlja.

Na obisk v staro domovino se je podala naša članica Mrs. Mary Cerven. Ker ima še tam žive starše, jo bodo gotovo prav z veseljem pričakovali in sprejeli; res, srečen je tisti, ki ima še očeta in mater živa, ter jih je v stanu obiskati, tako tudi druge svoje nekdanje prijatelje in znance tam v stari domovini.

Vsem ki so se podali predzadnji terek čez morje, želimo srečno potovanje in srečen povratek.

Sosestrski pozdrav vsem u članstvu,

Matilda Ropret, taj.

Ženska društva! Letos imate najlepšo priliko da agitirate za novo članstvo!

Društvo Kraljica Majnika, št. 194, Canonsburg, Pa.

Vabilo na piknik

Naše društvo priredi svoj prvi letošnji piknik dne 10. julija v Drenikovem parku. Sviral bo Pavel Dolinarjev orkester.

Drage mi sestre, ali naše članice! Cenjeno bratsko društvo sv. Jeronima, Kay Jay Boosterji in članice podružnice Slov. Ženske Zveze, tako tudi vsi cenjeni rojaki in rojakinje v naselbinah ter okolici ste vsi vljudno vabljeni na ta naš piknik. Dobro došli!

Za odbor:

Frances Mohorich, tajnica.

Društvo Marije Vnebozete, št. 210, Universal, Pa.

Vabilo na piknik

Tem otom vljudno vabim v imenu odbora vse članstvo našega društva in naše prijatelje na piknik, ki ga priredimo skupno z društvom H. B. Zastavice v nedeljo, dne 11. julija na Ball Field, zgoraj nad Slovenskim domom. To bo prvi piknik našega društva.

Upam, da kdor bo bral te vrstice, se bo nas spomnil in nas obiskal na tem pikniku. Na istem bo vsega v izobilju, kar je sploh treba na piknikih. Torej na veselo svidenje dne 11. julija!

S sobratstvom pozdravom,

Frank Kokal, tajnik.

Dajmo našim črtilim Jednotarjem zaslužno priznanje! Agitirajmo marljivo za novo članstvo v sedanji kampanji ženske enakopravnosti!

Društvo Kristusa Kralja, št. 226, Cleveland, O.

Vabilo na piknik

Cenjeno članstvo našega društva, tako tudi druge Jednotarje tudi jaz prijazno vabim na naš prvi piknik, vrščo se prihodnjo nedeljo, 11. julija na Stuskovih farmi v Wickliffe, Ohio.

V zadnji številki Glasila je že naš predsednik opisal, kje je ta farma in kako se tja pride; sploh je pa ta prostor že mnogim znan. Kateri imate avtomobile, boste lahko še kaj izletnikov vzeli seboj. Pred vsem pa apeliram na naše člane in članice, da dajte agitirati za ta naš piknik; povabite vse svoje znance, saj bo ondi za vse dosti pripravljenega za lačne in žejne. Katerega bo veselil ples, se bo lahko sukal in naplesal, igral bo Brancelnov orkester.

Naša dva nova trgovca, člana društva, sta obljubila, da bosta dala vsak eno darilo za udeležence tega piknika; iste boste lahko deležni prav zastoj. Vsak, ki bo kupil za 50c pivskih tiketov bo do tega darila upravičen, če bo srečen.

Eden izmed teh je brat Louis Oblak, nekdanji predsednik našega društva in režiser "Pajsona," drugi je pa naš prejšnji tajnik brat John Sušnik. Lepa hvala v imenu društva za njih naklonjenost, obema želimo mnogo uspeha pri njih podjetju ali v trgovini!

Kakor je že zadnjič naš predsednik brat Fabian omenil se vam ni treba nič bati kako boste dospeli na Stuskov farmo; kar čakajte na koncu Nottingham kare, tam bodo že naši avtomobili na razpolago, da se boste lahko naprej peljali; truka ne bomo imeli, ker preveč stane.

Ponovno vas vljudno vabim in prosim, da se udeležite s svojimi znanci našega piknika prihodnjo nedeljo.

S pozdravom,

Anton Klančar, tajnik.

Vpoštevajte lepe denarne nagrade v sedanji naši kampanji!

DOPISI

INDIANAPOLISKE NOVICE

Indianapolis, Ind.—

Nadarjen član K. S. K. J.

Joseph W. Adamich

Zgornja slika nam predstavlja člana mladinskega oddelka društva sv. Janeza Krstnika št. 143 v Jolietu, Ill.

Mladi Joseph je sin starata John J. Adamicha. Star je šele 4 leta, toda dne 30. junija je pokazal, da je pravi diletant slovenske Adamicheve družine.

Dasi je njegov oče rojen tu v Jolietu, je mladi Joseph pokazal, da noče izostati, ampak boče biti prava slovenska korenina. Ves navdušen je nastopil na oder v Rivals parku, ko je fara sv. Jožefa poleg velikega karnivala priredila tudi takozvano "Uro umetnikov" (Amateur Hour), kjer je nastopilo veliko število raznih talentov.

Najbolj se je med njimi odlikoval krepki Joseph s tem, da je zapel število lepih slovenskih pesmi. Nastopil je tako korajžno in imenitno, da mu je občinstvo neprestano aplavdiralo za njegovo izpeljano vlogo.

Določene so bile tudi tri nagrade in nadarjeni Joseph je bil prvi, ki je bil od iste upravičen v gotovini.

Mati mu je umrla ko je bil star 6 mesecev, nakar sta ga sprejela v oskrbo in vzgojo stari oče in mati, Mr. in Mrs. John Adamich, ki ga poleg svoje družine vzgajujeta v pravem slovenskem in verskem duhu.

Naše iskrene čestitke Adamichevi družini; nadarjenemu Josephu, članu našega društva in K. S. K. Jednote pa želimo lepo bodočnost!

Mladinski zbori

Cleveland, O. — Skupni mladinski zbori priredijo dne 19. septembra svoj veliki koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. To bo nekaka velika proslava triletnice obstoja mladinskih zborov v Clevelandu. Tri leta so povprečno mala doba, a pri mladinskih zborih pomembna doba, zlasti za one, ki bolj globoko poznajo razvoj in težkoče, sem rekel. Da, saj je po navadi pri vseh društveni tako, da le eni vlečejo družveni voz. No, pa to še ni tako slabo, je pač tako, da kar zaupajo vodstvu, češ, "bodo že naredili tako, da bo prav!" A sej bi se le morali udeležiti.

Bolj obsojanja je vredno dejstvo, da se stari pri mladinskih zborih ne zanimajo dovolj za svoje otroke, gre na vajo ali ne gre. Velikokrat se sliši: "Sam ne gre, siliti ga pa nečem." Vsi vemo, da otroka je treba k vsaki stvari vzpodbujati. Najbolj žalostno je pa to: otrok želi peti in hoditi na vaje, a mu stari, ne vem iz kakšnega razloga, ne pustijo. Čudno! Otroci želijo peti slovensko in biti Slovenci, a mi sami ne maramo.

Veliko pišejo rojaki širom Amerike po zadnji konvenciji, ker so jih imeli priliko slišati te naše mladinske zборе. Eden se bolj pohvalno izraža od drugega. Kako smo lahko ponosni

ltd. Res smo lahko ponosni, saj to je edina naselbina v Ameriki in mogoče tudi edina med vsemi narodi, ki se ponosa s tolikim številom mladih pevcev.

Drugi vedo ceniti, a mi? Včasih premalo! Kadar nam zapoje, jih hvalimo, a drugi dan že pozabimo. Včasih se pa še celo čuje in to od takega, ki bi človek ne pričakoval: "Mladinski zbori nimajo nikakega pomena."

O pomenu mladinskih zborov je pisal že Mr. Seme, zato meni ni potreba. Sicer pa vsi vemo, kolikega pomena da so, zlasti v tem času, ko nas je vedno manj, ki smo prišli sem kot zavedni Slovenci.

Pevodnja nam je na zadnji seji podal obširno poročilo glede nedostatkov in glede programa. Iz tega črpan in se mi zdi potrebno sporočiti staršem. Kot predsednik mladinskih zborov sporočam po poročilu pevovodje, da bo program eden najlepših, najpopolnejših, kar smo jih še imeli. Čeprav slab še noben ni bil. Obsegal bo 24 pesmi, klasične, narodne iz vseh krajev. O tem bo še pevovodja poročal v časopisih. Pesmi so vse nove in še niso bile pete v Ameriki.

To bo eden najkrajših koncertov, je rekel pevovodja, a le, ako bodo mladi pevci zahajali redno na vaje. Torej nam ni treba drugega storiti, kot otroke redno in točno na vaje pošiljati, in uspeh nam je zagotovljen.

Pevovodja je poročal, da so dobrodošli vsi pevci, ki so že peli. Nove se pa do 19. septembra ne sprejema.

Starši, pošljite svoje otroke, ki so že peli, nazaj, da bodo ob triletnici zopet skup na odru S. N. Doma zapeli in nam dali pogum za nadaljni obstoj in procvit slovenske pesmi. Pozdrav!

John Terlep,

15819 Arcade Ave.

ZAHVALA

Rock Springs, Wyo. — Lep dan slovesne prve sv. maše v Rock Springsu je za nami, toda spomini na ta dan bodo živeli v naših srcih za vedno.

Kot stari novomašnika čutimo dolžnost da se v prvi vrsti zahvaljujemo ljubemu Bogu, ki se je milostno ozrl na nas in nam podelil to največjo milost, da si je izvolil za svojega služabnika našega nam tako ljubega sina Alojzija. Iz dna srca nam te dni prihaja slavošpev "Tebe Boga hvalimo."

Prav globoko hvaležnost smo dolžni našemu č. g. župniku Rev. Albinu Gnidovcu, ki so stali ob strani v dobrih in slabih časih novomašnikovskega šolanja in sedaj storili vse, kar je bilo v njihovi moči, da se je slovesnost nove maše tako lepo obnesla. Ljubi Bog naj Vam, č. g. župnik, stotero poplača vs. Vaš trud in skrb.

Zahvaljujemo se preč. g. kanoniku Rt. Rev. J. J. Omanu za prekrasni govor v cerkvi ob priliki nove maše; Rev. Matthew Connely za angleški govor ob isti priliki, kakor tudi č. g. Dr. John Zaplotniku, ki so nas s svojo navzočnostjo počastili. Hvala tudi vsem č. g. duhovnikom kakor Rev. Mathias Blenkush in njegovim sošolcem benediktincem Rev. James Mahrer, Frater Joseph Hannon in Frater Bonaventura Bandi, ki so s svojo navzočnostjo povzdignili slovesnost prve sv. maše. Dalje hvala tudi vsem č. g. sestram, ki so se deležile.

Velika hvaležnost gre tudi naši tako močni organizaciji Kolumbovih viteзов pod vodstvom Mr. Franka Plemela, da skupno sv. obhajilo v namen novomašnika in za to, ko so vse preskrbeli, da je bila tudi zunanja slovesnost tako lepa.

Prisrčna hvala dekletom Young Ladies Sodality, ki so okrasile cerkve; hvala orga-

nistu in pevcem za prekrasno petje ob tej priliki; hvala svonarjem za tako ubrano pripravo, ki je močno povzdignila slovesnost. — Hvala Altarnim društvom, ki so prevzele delo na banketu in tako izvrstno postregle gostom. — Hvala vsem društvom skupaj, ki so se udeležila procesije in vse storili v ta namen, da je bila slovesnost lepša. Hvala vsem, ki ste s svojim delom in svojo navzočnostjo povzdignili slovesnost nove maše. Zavedajte se, da ste to storili ne samo za novomašnika, ampak da ste s tem povzdignili čast božjo, ki se razodeva v njegovih služabnikih. — Srčna hvala vsem sorodnikom in prijateljem, ki so prišli od blizu in daleč, da so se udeležili slovesnosti; in tistim, ki so se ga spomnili s pismenimi čestitkami in brzojavami.

Vsem in vsakemu posebej, kateri je na kakoršenkoli način kaj pomagal k tej slovesnosti, naj bo Bog stoteren plačnik!

Frank in Terezija Potočnik

Vabilo na cerkveni piknik

Denver, Colo. — Naznanjam vsem Slovencem, Hrvatom in drugim Slovanom, da priredi naša fara Kraljica sv. Rožne Vence svoj velik piknik dne 18. julija v obče znanem prostoru Elitch Garden ali parku. Torej so prošeni naši rojaki iz Denverja in bližnje okolice, kakor: La Fayette, Erie in iz vseh farm v tem okolišu, da bi se vsaj enkrat v letu skupaj zbrali in malo bolj spoznali, malo pogovorili in se tudi razveselili.

Naše mojstrice kuhinje bodo ta dan pripravile za vse udeležence tega piknika izborna jedila in sicer takozvani "Chicken dinner" za samo 50c in vse kar pripada zraven. Jaz kar naravnost svetujem za ta dan vsem gospodinjam in materam, da ni treba ta dan nič doma kuhati; vse bo preskrbljeno na našem pikniku, ta dan imate lahko prosto v kuhinji, da se vam ne bo treba doma potiti. Seveda, za žejne bo raznovrstna hladna pijača tudi v izobilju in sladoleda (Ice cream). Začetek piknika bo že ob 11. dopoldne, trajal bo pa do polnoči. Torej se vsi za gotovo udeležimo tega farnega piknika! S tem bomo storili dobro delo za našo faro. Oni, ki imajo kaj več tiketov, naj jih dajo svojim prijateljem. Lastnik parka nam bo dal posebno provizijo če bo došli udeleženci. Tikete oddajete pri vratih. Uverjen sem, da bo vsak udeleženec tega piknika zadovoljen, ker je na prostoru vse izobiljšano in prenovljeno. Kdor pa nima svojega avtomobila, naj samo čaka pred Slov. društvom, kajti od tam bodo vozili avtomobili od 1. ure popoldne na piknikov prostor in sicer vsake pol ure do štirih popoldne.

Vdanostni pozdrav vsem čitateljem tega lista, posebno pa še faranom naše fare.

George Pavlakovich,

tajnik cerkvenega odbora.

VABILO NA PIKNIK KATOLIŠKIH BORŠTNARJEV

Collinwood, O. — Naznanja se članom Katoliških Borštarnarjev iz Collinwooda, da se vrši naš piknik dne 11. julija na Zorčevih prostorih. To bo izlet za člane in njih družine. Vsak naj prinese lunch seboj, pijača bo pa tam preskrbljena.

Oni, kateri nimajo svojih avtov, se tudi lahko tega izleta udeležijo kajti najet bo truk v ta namen, ki bo prvič odpeljal ob 11. uri izpred šole na 156. cesti; bodite tam pravočasno; tako se tudi tam zbirajo člani z avtomobili, da se skupaj odpeljemo da bo bolj kratkočasno. Ako ima kdo

še kakšnega prijatelja, naj ga vzame seboj na ta izlet; saj tisti, ki so bili že z nami, me vedno vprašujejo če bo letos zopet taka prilika in da so se lani imenitno z nami zabavali.

Pozdrav:

Frank Marlich
700 E. 160th St.

POZOR SLOVENCIM NA STRABANE

Strabane, Pa. — Ker je letošnja zakonodajna zbornica države Pennsylvanija naredila novo postavbo za volilce, izvolite ta pozor vpoštevati: Ako hočete še v bodoče voliti, se morate osebno registrirati in se pri registraciji lastnoročno podpisati.

Odbor za registracije bo imel svoje dneve in ure, tam vas bodo vprašali za datum in kraj rojstva, kako volilno stranko hočete itd. Ako ste naturaliziran državljani (citizen), morate zaeno prinesiti državljanski papir seboj, ako ste pa rojeni v Ameriki, ni treba nikakega papirja.

Dnevi registracije bodo sledeči: V soboto, 17. julija in v petek, 6. avgusta. Urad bo odprt od 10. dopoldne do 4 popoldne. Potem pa od 7-10 zvečer. Prostor za registracije bo tam, kot smo doslej volili in sicer v dvorani društva Postonjska Jama.

Torej vas še enkrat prosim dragi mi slovenski volilci in volilke, da se ne pozabite registrirati; ako ne boste registrirani, ne boste smeli voliti.

A. F. B. Jr.

ZNIŽANA VOŽNJA ZA IZSELJENCE V JUGOSLAVIJI

Ljubljana, (TORD) — Vse dirke državnih železnic v Jugoslaviji, kakor tudi Rafaelova družba v Ljubljani so dobile od Generalne direktije državnih železnic iz Beograda sledečo objavo.

1. Jugoslovanskim izseljencem, ki žive v zamejstvu, kakor tudi izseljencem, tujim državljanom, ki žive v inozemstvu, a so jugoslovanskega porekla, je dovoljena polovična vožnja za eno potovanje od meje do domače postaje in do meje pri odhodu. Za izseljenca, ki želi obiskati Oplenac, je dovoljena ravno tako polovična vožnja od meje do Mladenovca ali Arandjelovca, nato od Arandjelovca ali Mladenovca do domače postaje in za eno potovanje od domače postaje do meje pri odhodu.

Izseljenci bodo na podlagi objave izdane od strani naših konzularnih oblasti v inozemstvu s potrdilom da potujejo radi obiska svojih domov, a za tuje državljane še, da so jugoslovanskega pokolenja, kupili vozno karto za polovico normalne cene od meje do domače postaje ob prihodu in od domače postaje do meje pri odhodu. Izseljenci, ki želijo obiskati Oplenac, bodo kupili pod istimi pogoji polovične karte od meje do Mladenovca ali Arandjelovca do domače postaje in od domače postaje do meje.

Ob izdajanju voznih kart bodo postaje žigosale legitimacije v znak da je pravica do polovične vožnje izkoriščena.

2. Izseljencem, ki žive v Ameriki, pa naj so jugoslovanski državljani ali ameriški državljani jugoslovanskega porekla, je dovoljena polovična vožnja za vsa posamezna potovanja.

To pravico morejo izseljenci izkoristiti le tedaj, če v potnem listu naše konzularne oblasti vpišejo: Na podlagi rešenja g. d. št. 51377-37, velja za kupovanje voznih kart za polovico normalne vozne cene za vsa potovanja na progah Jugoslovanskih državnih železnic v času od 20. junija do 31. oktobra 1937 leta."

Obe pravici za polovično vožnjo, pod točko 1) in 2) ve-

ljata od 20. junija do 31. oktobra 1937.

Naredba g. d. 25218-37 stopi s tem iz veljave.

NOVI POVELJNIK SLOVECEGA ITALIJANSKEGA PARNIKA

Kapitan A. Frugone

Kapitan Fr. Tarabotti

Te dni je nastopil kot kapitan na znani luksuzni laški ladji "REX" od Italian Line, znani Attilio Frugone, ki je zadnjih pet let načeljeval ladji "ROMA" in prej ladjam "Giulo Cesare" in "Duilio." Kapitan Frugone je bil rojen leta 1879 od družine, ki je redno imela posla z morjem. Leta 1905 je bil že prvi uradnik na Lloyd Italian liniji, ki je sedaj last laške družbe. Kot kapitan "ROMA" si je pridobil veliko prijateljev med Amerikanci, ki so potovali po tej liniji.

Sedanji kapitan parnika "REX" g. Tarabotto gre v pokoj po 40 letni službi na morju. Za časa svojega službovanja je bil kapetan petih ladij in je preplul atlantsko morje več kot 400 krat, ekvator pa 200 krat. Kot pogumen in izkušen mornar bo ostal mnogim v prijetnem spominu.

IZUMITELJ "CELLOPHANE" PAPIRJA

Ako greste dandanes v kako prodajalno, boste dobili mnogo stvari ali predmetov zaviti v tenak, kakor steklo prozoren papir, ki se naziva "cellophane." Osobito se rabi "cellophane" za ovitke cigaret in cigar. Ne adosnovmi v e cigar. Nedavno smo videli v nekem izložbenem oknu v cellophane zavito ledeno omaro, in veliko posteljno belazino. Take vrste ovitki so zelo praktični ker se skozi nje lahko vidi blago.

Cellophane ni izumil kak Američan, ampak gre ta za sluga Dr. J. E. Brandenbergerju, kemistu v Švici. Ta izumitelj je bil rojen l. 1872 v Bernu, kjer je tudi dovršil univerzo. Leta 1900 je bil zaposlen v neki predilnici v Vosges na Francoskem. Ondi je skušal narediti iz bombaževine posebne vrste namizni prt, nepredoroga za tako tekočino, katerega bi se lahko že z mokro cunjno umilo. In pri tem je Dr. Brandenberger slučajno izumil "cellophane," kateri je prišel dandanes že v splošno rabo po celem svetu.

Neka tovarna v Ameriki je začela pred par leti izdelovati "cellophane" za začetno glavni-čo \$5000, dandanes je pa to podjetje vredno več milijonov dolarjev.

MIHAJLO PUPIN

PROFESOR ZA ELEKTROMEHANIKO NA COLUMBIA UNIVERZI V NEW YORKU

OD PASTIRJA DO IZUMITELJA

PREVEL PAVEL BREŽNIK

Kristjan me je potrdil v moji veri, da sem slikar in tapetnik, in imel sem občutek, da znam rokodelstvo. Ta občutek mi je dajal veliko upanja. Kristjanovo mnenje je bilo za me razodetje. Bil je prepričan, da se lahko vsak mlad človek nauči česar koli naglo in dovolj dobro, da se s tem preživi, samo če hoče poskusiti. Mislim sem si, da zna gotovo vse, ko sem ga gledal v njegovi majhni mizarški delavnici v Hobokenu. Imel je tudi skobeljnik in je znal zelo dobro stružiti les in kovine, čeprav ni bil nikoli strgarski vajenec, kakor mora biti v Evropi vajenec vsakdo, če se hoče naučiti kakšnega rokodelstva. Ko sem mu pravil, da sem po svojih poizvedbah na izseljenški ladji obsojen na to, da odslužim v Ameriki najprej svojo zelnensko vajensko dobo, mi je dejal, da je mogel tako govoriti samo evropski zelenec in še odkritosrčno pristavil, da bom samo toliko časa zelenec, kolikor časa se bom sam smatral za takega. Ko sem mu še povedal, da mora v Evropi vsak obrtnik najprej odslužiti svojo vajensko dobo, se mu je to zdelo silno smešno in je dejal, da je to hušje suženjstvo kot ono, ki ga je v Zedinjenih državah šele pred nekaj leti odpravila državljanska vojna. Ko sem nato vprašal, odkod ima te čudne nazore, je odgovoril, da ti nazori niso čudni, temveč da so pravi ameriški nazori, in da tih ima od svoje matere, ki je rojena Američanka. Priznal pa je, da imajo njegov oče in očetovi prijatelji Nemci iste nazore kot zelenec na izseljenški ladji. Kristjan je bil na videz popoln Nemec iz Frieslanda, toda njegove misli, njegove besede in njegov način dela so bili docela različni od onega, kar sem bil kdaj videl v Evropi. Kristjan je bil prvi ameriški mladenič, ki sem ga spoznal potem, ko mi je bila vila na delavarski farmi dala prvi pojem o ameriškem dekletu in je bila njena mati moj prvi ideal plemenite ameriške žene. Oni so mi prvi dvignili skrivnostno zaveso, ki skriva tujcu ameriško dušo. Ko sem tako dobil prvi vpogled v to dušo, sem jo vzljubil. Spominjala me je na dušo mojih ljubih rojakov v Idvoru in tako sem se počutil v Ameriki bolj domačega. Misel, da sem zelenec, mi ni bila več tako strašna.

Kristjan je v jeseni zapustil New York in vstopil v trgovino v Clevelandu. Brez njega me West Street ni več imikal. Preselili sem se na vzhodno stran New Yorka, da bi bil bliže Cooper Uniona in njegove gostoljubne knjižnice. Marsikatero uro po končanem delu sem prebil v njej ali pa po številnih neuspešnih dnevnih pohodih, ko sem iskal dela. Bila je moje duševno zavetje ob temnih dneh. Ko se je približala zima, so postajale prilike zaslužka silno redke in denar v moji listnici je naglo kopal. Moja sobica v Norfolk Streetu je bila žalostna in mrzla, še mrzlejša kakor v Pragi. Podnevi nisem ljubil niti sobe niti njene sosesčine, rajši sem hodil po brezkončnih ulicah. To kretanje me je gredo in mi večkrat dalo priliko, da sem pri sobnih slikarjih ali tapetnikih povprašal za delo. Ko je za delo te vrste brezupno slabo kazalo, mi je prišla nova misel. Mesto da bi se sprehajal bolj ali manj

brez smotra, samo da bi mi bilo toplo in da bi spoznaval veliko mesto, sem sledil vozem, ki so prevažali premog. Če so se ustavili in pričeli razkladati premog na tlak, sem pri hiši pozvonil in se ponudil, da spravim premog v klet. Tako sem prišel večkrat do zaslužka, ki je bil le korak do novega in bolj plačanega dela. Ko sem namreč spravil premog v klet in dobil svoje plačilo, sem dejal posestniku, da je nujno potrebno njegovo vežo ali klet nanovo prepleksati, in ko sem se pristavil, da sem brezposeln pleksar in žrtev gospodarske krize, je marsikdo sprejel moj predlog. Dejstvo, da mora mlad in napreden sobni slikar spravljati premog s ceste v klet za petdeset centov za tono, je napravljalo močnejši vtis kot vsa zgovornost. Ta moj način se je izborno obnesel. S tem sicer nisem postal bogat, toda redno sem lahko plačeval svojo sobico in nikoli nisem trpel pomanjkanja. Zelo pogosto pa sem seveda moral brzdati svoj zdravi tek. Vedno sem imel dovolj denarja, da si privoščim za zajtrk čašo vroče kave in dve žemlji v restavraciji na kolesih, ki je stala v bližini Cooper Uniona, kamor so vozniki s Tretje avenije ob mrzlih zimskih dopoldnevih hodili pit kavo.

V času denarne suše so moja kosila obstajala iz krožnika fižolove juhe in kosa črnega kruha, kar je Bowery Mission dajal za pet centov. To je bila ob tistih mrzlih zimskih dnevih imenitna hrana. Toda Bowery Mission nas je tudi osrečeval s pobožnimi sestanki in z vročimi govori kot dodatkom h kosilu. Z nekaterimi teh govorov sem bil prav zadovoljen, drugi govorniki pa so se mi gabili, ker so priznali, da so bili poprej pijanci in brezbožneži in so skušali prepričati svoje poslušalce, ki so bili kakor jaz žrtev gospodarske krize, da se jim bo dobro godilo, ako se odrečejo alkoholnim pijačam in obljubijo, da se povrnejo k Jezusu. Jaz nisem pil in tudi Jezusa nisem nikoli zapustil. Življenjski nazori izpreobrnjenih pijancev pa so mi bili odvrtni in preganili so me iz Bowery Missiona in sploh iz Boweryja.

Nositi premog s ceste v klet in kidati sneg po ulicah za časa tiste hude zime je bilo zdravo in prijetno delo, toda mnogo se s tem ni dalo zaslužiti. Beliti veže in kleti v Lexington aveniji se je že bolj splačalo, toda bil je žalosten opravek. Dan za dnem delati v temnih kletih, zvečer pa hoditi spat v neprijetno skupno ležišče v Norfolk Streetu, kjer so bili moji sostanovniki večnoma tujci najsumljivejše vrste, je bilo preveč za mladega Srba, ki je poznal prekrasni svet pašnikov svoje domače vasi in bregove zlatega Delaware. Čitalnica knjižnice Cooper Uniona mi je vsaj nekoliko preganjala moje temne občutke, čeprav so tam posedale marsikatero žalostno žrtev gospodarske krize, ki jih je toplota privabila iz Boweryja v čitalnico. Zahotelo se mi je spet, da vidim božjo naravo.

(Dalje prihodnjik)

* Vsak čim bratoljubja ali bratstva je biser v kroni našega življenja. Vsak biser je pa praktična demonstracija duha, ki veže celo stavbo naše Jednote.

GLASLO K. S. K. JEDNOTE

1117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND, OHIO	
Redakcija na dan:	0.24
Redakcija na dan:	0.24
Redakcija na dan:	0.24
OFFICIAL ORGAN OF AND PUBLISHED BY THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A. In the interest of the Order Issued every Wednesday	
OFFICE: 1117 ST. CLAIR AVENUE Phone: Henderson 3412 CLEVELAND, OHIO	
Terms of subscription:	
For members, yearly	0.24
For nonmembers	0.24
Foreign Countries	0.24

83

AMERISKE BRATSKE ORGANIZACIJE NAPREDUJEJO

V znanem uradnem glasilu ameriških bratskih organizacij "Fraternal Monitor" letošnjega maja je bilo čitati jako zanimivo in obširno poročilo kako so lansko leto osobito bolj znane in večje ameriške bratske organizacije napredovale v finančnem oziru. Urednik omejenega lista je priobčil svoj laskav članek 126 različnim bratskim podpornim organizacijam v Ameriki, katere je izbral izmed drugih in jih naziva "milijonarske bratske organizacije." S tem naravno ne omenja, da so samo milijonarji člani istih, pač pa, da 126 izmed imenovanih lastuje milijon dolarjev svojega premoženja in čez.

Skupno premoženje vseh teh bratskih organizacij je koncem leta 1936 znašalo \$1,157,837,329.14, napredek tekom minulega leta je bil \$44,239,304.00.

Med 126 milijonarskimi bratskimi organizacijami, ki tvorijo nad bilijon premoženja in nad 7 milijonov članstva, se nahaja na 64. mestu (torej v sredini) tudi naša KSKJ., kjer je črno na belem tiskano, da je ista koncem leta 1936 premogla v obeh oddelkih \$3,915,673.78.

Najbolj bogata bratska podpora organizacija v Ameriki je znana Woodmen of the World (Sovereign Camp), ki premore nad 122 milijonov dol., nji pa sledi Modern Woodmen of America z \$69,000,000 premoženjem. itd.

V tem seznamu je 14 izrecno katoliških bratskih organizacij, ki so uvrščene med milijonarske bratske organizacije. Naša K. S. K. Jednota sme biti ponosna na svoje stališče. Vsak fraternalist v Ameriki lahko potom onega uradnega glasila (Fraternal Monitor) spozna, da se naša Jednota bliža že svoti štirih milijonov premoženja, tako velika svota že nekaj šteje!

Ker ima naša KSKJ. toliko premoženja, ker je nadsolventna, ker je prva in najstarejša slovenska porporna organizacija v Ameriki, zato naj bi se vsak njen član in članica vedno tega zavedal in skušal zanj agitirati, da bo še večja in še bolj močna.

Najlepša prilika za agitacijo se vam nudi letos, tekom ženske enakopravnosti s tako lepimi denarnimi nagradami, kakoršnih ni Jednota še nikdar nudila in sicer za odrasle, tako tudi za mladinski oddelek! Poslužite se istih! Vaše delo ne bo zastoj!

NEPOZNATEN SPOMENIK

Naše mesto Cleveland, O. je edino mesto na svetu, ki se lahko ponaša s svojimi narodnimi kulturnimi vrtovi; istih je dosedaj vseh skupaj okrog 20. Med temi se ponašamo tudi mi Slovenci, oziroma Jugoslovani, kajti naš vrt, ki sicer še ni docela gotov, se nahaja na drugi parceli ali mestu južno blizu St. Clair Ave. v Rockefellerjevem parku, da istega lahko vsakdo vidi, kdor se pelje z označeno karo v mesto ali iz mesta.

Dosedaj so v tem našem vrtu že trije spomeniki postavljeni: škofa Baraga, pesnika Gregorčiča in srbskega domoljuba in vladike Njeguša. Hrvatje se ne zanimajo za ta vrt, ker niso edini. Spomenik našega pisatelja Iv. Cankarja bo postavljen v ta vrt na svoje mesto dne 25. julija t. l. ob primerni svečanosti.

Kdor pride v naš Jugoslovanski kulturni vrt z East Boulevarda, bo na levi strani zapazil in videl najprvo spomenik srbskega veljaka Njeguša. Če mu tega ni že kdo drugi povedal, bo težko to umel, kajti na spomeniku je samo v cirilici označeno ime Njeguša. Koliko nas Slovencev, koliko Američanov in drugih narodnosti pa sploh razume napis v srščini, oziroma v cirilici? Jako malo, ali prav nič! Ta napis pod Njegušem bi moral biti tudi označen v latinici, da bi lahko vsakdo spoznal, koga sploh spomenik predstavlja.

Ravno zadnji teden smo čitali v znanem newyorškem dnevniku "G. N." v dopisu nekega rojaka J. Z. sledeče glede Njegušovega spomenika v našem kulturnem vrtu:

"Neki možak, mislim, da je bil kak paznik vrtov, me je vprašal za spomenik Njeguša, kdo in kaj da je bil, češ, da ga o tem obiskovalci kulturnih vrtov večkrat vprašujejo. Na podstavku Njegušovega spomenika je namreč vklesano njegovo ime samo v cirilici, kar ni posebno posrečena ideja, ker malokdo bo zamogel razbrati oni napis in vedeti koga spomenik predstavlja."

To je tudi res! Kdo izmed nas, ali izmed drugih narodnosti v Clevelandu zna čitati cirilico?!

Morda so se hoteli bratje Srbi s tem napisom postaviti, toda to se jim ni posrečilo, kajti spomenik vladike Njeguša se nahaja v Ameriki, ne pa v Beogradu.

Dne 25. julija bo zopet velika slavnost za naš Jugoslovanski kulturni vrt, ko se postavi Cankarjev spomenik. Naš skromni nasvet vodstvu tega vrta je, da naj da takoj narediti pod onim napisom Njeguša v cirilici še primeren napis v latinici, da bo lahko vsak posestnik tega vrta znal koga dotični spomenik predstavlja; saj one črke v latinici ne bodo stale tako veliko, ampak pomenile bodo pa mnogo.

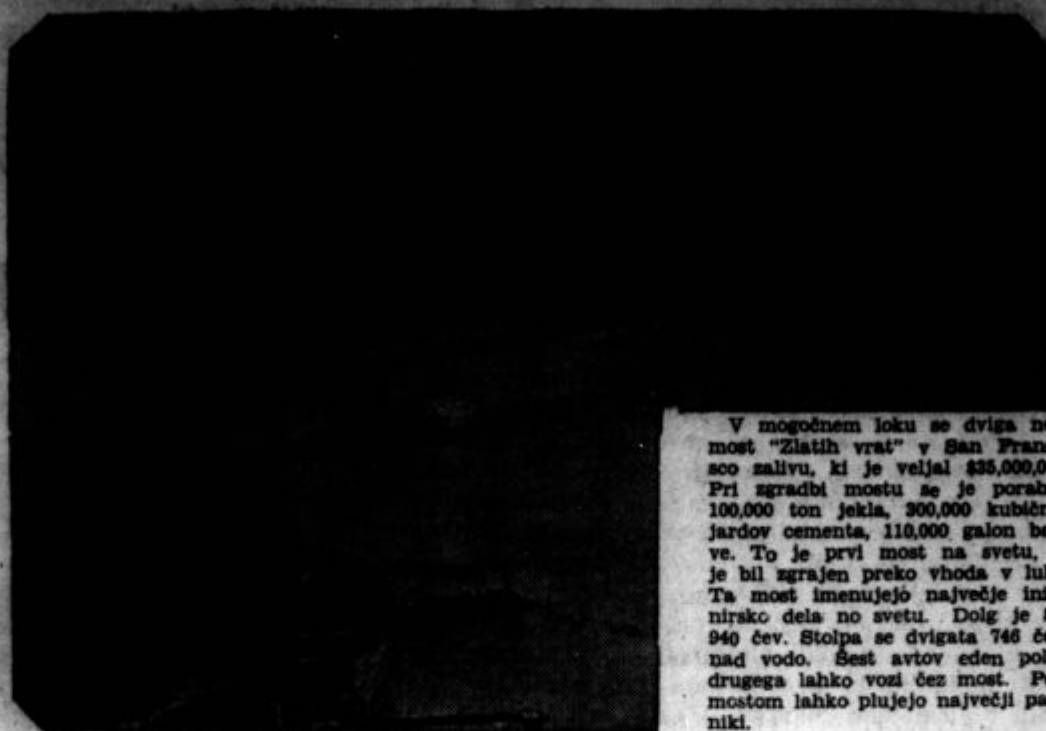
Razne prireditve Jednotinskih društev

10. julija: Piknik društva Kraljica Majnika št. 194, Strabane, Pa., v Drenikovem parku.
11. julija: Piknik društva

Marije Vnebovzete št. 210, Universal, Pa. skupno z društvom H. B. Z. na igrišču nad Slov. Domom.

11. julija: Piknik društva sv. Valentina št. 145 Beaver Falls, Pa. na Butalovih proboh, na Mary Hills (Maričkinem hribu) v New Brigh-

ORJASKI GOLDEN GATE MOST, SAN FRANCISCO, CALIFORNIA

V mogočem roku se dviga novi most "Zlatih vrat" v San Francisco zalivu, ki je veljal \$35,000,000. Pri zgradbi mostu se je porabilo 100,000 ton jekla, 300,000 kubičnih jardov cementa, 110,000 galon barve. To je prvi most na svetu, ki je bil zgrajen preko vhoda v luko. Ta most imenujejo največje inženirsko dela na svetu. Dolg je 8,940 čev. Stolpa se dvigata 746 čev. nad vodo. Šest avtov eden poleg drugega lahko vozi čez most. Pod mostom lahko plujejo največji parniki.

MALO PO MALEM

tonu.
11. julija: Piknik društva Kristusa Kralja št. 226 Cleveland, Ohio, na Stuskovih farmi v Wickliffe, Ohio.

11. julija: Piknik društva Friderik Baraga 93 Chisholm, Minn., na Mušičevi (Coliseum) farmi.

18. julija: Piknik društva sv. Frančiška št. 29 Joliet, Ill. na farmi v Troyu zraven Forest Preserve.

24. julija: Plesna zabava dr. sv. Ane št. 123, Bridgeport, Ohio.

25. julija: Velik jubilejni piknik povodom 35 letnice društva sv. Cirila in Metoda št. 59 Eveleth, Minn. v Eveleth Lake parku.

25. julija: Piknik društva Vitezi sv. Florijana št. 44, So. Chicago, Ill. v Forest Preserve parku na 114 Ave. "D."

1. avgusta: Piknik društva sv. Roka št. 113, Denver, Colo. v Retreat parku.

1. avgusta: Piknik društva sv. Cirila in Metoda 101 Lorain, Ohio, na Kosovi farmi.

8. avgusta: Piknik društva sv. Štefana št. 1, Chicago, Ill., v Kegel's Grove, Willow Springs.

8. avgusta: Piknik društva Kraljice Majnika št. 157 Sheboygan, Wis. v Zeleni dolini.

5. septembra: K.S.K.J. dan Pitt KSKJ Boosterjev in društva iz Pittsburgha, Pa. ter okolice v Schuetzen parku, Millvale, Pa.

6. septembra (Labor Day): Društvo sv. Jeronima št. 153, Canonsburg, Pa., priredi skupno s Kay Jay Booster klubom veselico v društvenem domu.

Ostala društva, ki imajo to sezono tudi kakšno prireditev na programu, naj nam izvolijo to naznaniti.—Uredništvo.

ZVON SVOBODE

Sloveči zgodovinski zvon Svobode, ki je slovesno donel dne 4. julija 1776 iz stolpa državne hiše v Philadelphiji, Pa., je sedaj že 184 let star. Dasi ravno je brez glasu in počen, visi še vedno nad poslopjem Independence dvorane v označenem mestu.

Navedeni zvon so dobili leta 1752 iz Anglije in ga obesili v stolpič državne hiše v Philadelphiji. Vobče so ga sprva rabili za plat zvona, če je bil kje ogenj v mestu. Zvon je pa kmalu zatem počil in l. 1753 so ga dali preliti v neki ameriški zvonarni. Ker se livarjem to delo ni posrečilo (zvon ni imel čist glas) so ga v juniju istega leta še enkrat prelili ali pretopili in tedaj se je na krono zvona vilo znamenite spominke besede, povzete iz sv. pisma: "Razglasuj svobodo po vsej deželi med njene prebivalce."

Zvon Svobode je bil zatem v rabi do meseca julija 1835. Ko je pri pogrebu vrhovnega sodnika John Marshalla zvonil, je počil in od tedaj še vedno visi tak in počiva v stolpu Independence dvorane, Philadelphija, Pa.

Ko je John McDonald l. 1903 sprožil misel zgraditi v New Yorku podzemeljsko železnico, so se mu inženirji in finančniki rogali: "Kaj? Graditi tunel pod tem cestami, hišami, nebotičniki in celo pod vodo? To je nemogoče! Le pomisli, te koliko raznih napeljav je vam napoti: kablji, cevi za vodo, plin in kanalizacijo! Kaj takega je sploh nemogoče!"

McDonald jim je odgovoril "Ali veste kako? Vsi imate klet pri vaši hiši in vaši sosedje na obeh straneh istotako. Ali je bilo težko izkopati prostor za te kleti ali pritličja? Jaz sploh ne mislim naenkrat graditi podzemeljske železnice v dolžini pod Manhattan otokom, jaz samo študiram malo po malem izkopati več kleti in potem iste skupaj zvezati, pa bomo imeli tako železnico. Načrt McDonald se je končno uresničil.

Slavnostni govornik

V nekem mestu centralnega zapada so se pripravljali na obhajanje neke stoletnice in izročili vso zadevo posebnemu pripravljalnemu odboru.

V tem mestu je živel odlični domačin in patrijot, sodnik White, ki je izhajal še iz stare šole, ter se za sodobno politiko in razmere ni dosti briga; bil je pač izboren govornik. Njegov ideal ali vzor moža je bil znani ameriški domoljub Patrick Henry; zato je sodnik White, kamorkoli je bil povabljen vedno omenjal Patrick Henry-a; njega je povzdigoval na ženitovanjih, banketih, pogrebih ali javnih shodih. Kakor znano, se je Patrick Henry na nekem važnem shodu izjavil, da naj mu dajo svobodo, ali pa smrt. (Give me Liberty, or give me Death.)

Pripravljalni odbor je izdelal sledečo govorniško listo: Župan naj otvori slavnost s primernim nagovorom, nakar bo občinstvu predstavljen govornik, ki naj tudi govori. Dalje je bila izbrana vsebina govora za senatorja in kongresnika. H koncu pa predsednik v zadregi vpraša: "Kam naj pa sodnika White-a denemo?"

Nato skoči eden izmed odbornikov ves nevoljen pokonci rekoč: "Ako boste tudi tega starokopitneža stavili na program, jaz resigniram kot odbornik. Sodnika White-a sem neštetokrat slišal govoriti, pa vedno pridiguje o pokojnem Patrick Henry-u. Ako bo on zopet govoril mene sploh na slavnost ne bo blizu."

Predsednik je odboru zadelo glave sodnika v lepem tonu razložil, češ, da je sodnik White ugledna oseba v mestu in spoštovan ter da so bili njegovi starši ustanovniki tega mesta.

Po daljni debati je bil sprejet predlog, da naj tudi sodnik White govori, toda v ta

namen mu bo eden izmed odbornikov dal navodilo, ali vsebinsko govora, ki je zelo čudna; sodnik naj bi govoril o konjski koliki ali madroni ali grize-nju.

Ko je bil sodnik na oni slavnosti občinstvu predstavljen je začel sledeče govoriti: "Dragi mi prijatelji! Z določeno mi vsebino današnjega mojega slavnostnega govora sem zadovoljen. Vse to je dokaz, da so člani pripravljalnega odbora, tako da ste tudi vi vsi z menoj vred tukaj navzoči ljubitelji in prijatelji naše znane domače živali in prijatelja ljudi—konja. Lahko pa trdim, da si vi vsi skupaj ne morete predstavljati hudega položaja konja, kadar ga v črevesju grize. Uboga žival! Le predstavljajte si, da bi bili vi na njegovem mestu, kako bi zdihovali in tarnali ve bločled hovali in tarnali vsled bolečin. Pri tem bi gotovo tudi vi z nesmrtnim Patrick Henrjem zaklikali: "Dajte mi svobodo, ali pa smrt!"

Priseljenci in njihovi otroci v Chicagu

Skoraj dve tretini prebivalstva Chicaga, drugega največjega ameriškega vele mesta, sta sestavljeni od priseljencev in njihovih tukaj rojenih otrok. W. P. A. je potom svojega Foreign Language Project-a naredila studijo o teh dveh skupinah čikaškega prebivalstva, ki po izidu te študije igra bistveno vlogo v gospodarskem, duševnem in umnem življenju mesta Chicaga. Navbrani so bili zanimivi podatki glede dvajsetice narodnostnih skupin. Mnogo tega materiala bo vključeno v Chicago Handbook, ki se sedaj pripravlja za izdaje.

Najbolj obsežni sta sedaj nemška in poljska skupina, od katerih vsaka šteje približno 600,000 prebivalcev. Nemci so bili važen življenj v Chicagu že od začetka četrtega desetletja prejšnjega stoletja, ko je Chicaga bilo malo mestice 10,000 prebivalcev. Od 1871 se je v Chicagu izdajalo približno sto časopisov v nemščini. Nemško časopisje Chicaga je sedaj zastopano po 14 publikacijah, vseh eno in dnevnik. Nemce najdemo v vsakem krogu mestnega industrijskega, umetniškega in intelektualnega življenja. Število nemško-ameriških društev je jako veliko—od telovadnih društev do političnih klubov.

Poljaki so začeli prihajati v Chicago v večjem številu tekom sedemdesetih let prejšnjega stoletja, nekoliko jih pa je prišlo že poprej, zlasti po neuspeli revoluciji l. 1831. Prvi veliki naval poljske imigracije štirideset let kasneje je bil v izdatnem številu nastavljen od političnih beguncev. Čim dalje večje število Poljakov ki so prihajali po 1880 letu, je odsevalo pritisk gospodarskih razmer v Evropi.

Pruska politika razlastovanja, rusko zatiranje in gospodarske razmere so skupaj prispevale k priseljevanju. Dandanes ima Chicaga več Poljakov nego Lvov ali Krakov in smatra se za tretje poljsko mesto na svetu za Varšavo in Lodzem, ki sta prvi po prebivalstvu. Mnogo resnice je v trditvi, da Chicaga kot industrijalno središče je bilo zgrajeno od močnih mišic poljskih delavcev, ki številno prednjačijo v jeklar-nah in klavnicah. Chicaga je tudi pripoznano kot intelektualno središče ameriških Poljakov. Odkar je bil izdan prvi poljski časopis leta 1874, je bilo v Chicagu več kot 65 poljskih časopisov. Danes poljski tisk vključuje tri dnevne velikega obsega. Chicaga je sedež treh velikih narodnih jednot: Poljske Rimsko-Katoliške Zveze, Poljske Narodne Zveze in Poljskega Sokola. Tam se tudi nahaja največja poljska banka v Ameriki.

Znatno število Švedov, Norvežanov in Dancov je prišlo v Chicago okoli dobe Civilne vojne. Te skandinavske skupine se zlasti odlikujejo po velikem številu profesionalnih ljudi, zdravnikov, pravnikov, inženirjev in tehničnih strokovnjakov, ki so jih dale Chicaga.

Ena izmed najpomembnejših skupin v Chicagu je židovska. Od ustanovitve svoje prve organizacije leta 1845 so židje udeleževali svoj prirojeni talent za organizacijsko življenje, zlasti na šolskem polju.

Okoli leta 1880 je začelo priseljevanje Italijanov v Chicago. Današnje italijansko prebivalstvo Chicaga—bodisi priseljeno ali tukaj rojeno od italijanskih priseljencev—znaša čez 200,000.

Ni v Chicagu več kot 150,000 Čehoslovakov, pač pa se ta skupina jako odlikuje v javnem življenju mesta. Čehi imajo 22 časopisov, vseh štiri dnevnik, Slovaki pa osem časopisov z dvema dnevnikoma. Delovanje čeških društev, zlasti Sokola, za razširjevanje prosvete, zlasti ustanovljenje brezplačnih knjižnic je hvalevredno. Župan Čermak, ki je bil umorjen leta 1933 ob atentatu na Roosevelta, je bil sin češke zemlje.

Hrvati in Slovenci so mnogoštevilni v Chicagu. Obe skupini sta začeli prihajati v Chicago nekoliko pred letom 1900.

V Chicagu je 200,000 ljudi, rojenih na Ruskem, ali njihovih sinov. od teh 40,000 navaja ruščino kot svojo materinščino. Druge znatne skupine so grška, litvanska in mehičanska. Manjše skupine tvorijo Francozi, Armenci, Kitajci, Estonci, Finci Japonci in Rumunci, zaporedno po svojem številu.

URA CLOVESKEGA ŽIVLJENJA

(Prevod iz angleščine)
Samo enkrat življenja uro navil je nam nebeški Oče. Nihče ne ve, kdaj se ustavi;

popraviti je ni mogoče.
Zato pa zdaj, ko ista teče, svoj posel vrši in opravi; na "jutri" nikdar ne odlašaj, ker morda ura se ustavi!

I. Z.

Srčen sprejem ameriških Slovencev

Ljubljana, 9. junija. Rosne so bile oči vseh, ki so danes dopoldne prisostvovali sprejemu ameriških Slovencev na glavnem kolodvoru, tako ljubljanskega prebivalstva, kakor tudi došlih ameriških rojakov. K sprejemu se je zbralo številno občinstvo, med temi razni zastopniki, kakor za g. bana iz-

seljenski komisar g. Fink, predsednik Prosvetne zveze dr. Lukman, zastopnik šupana in mestne občine dr. Brilej, predsednik Rafaelove družbe p. Zakrajšek a tajnikom g. Premrovom in drugimi odborniki, predsednik mariborske Rafaelove družbe p. Konstantin, ravnatelj Zveze za tujski promet dr. Žižek, zastopnik Narodno-izseljenskega odbora dr. Alujevič in drugi.

Vlak je med priručnim pozdravljanjem privozil ob 8:40, godba "Zarja" pa je zaigrala koračnico. Med tem, ko se je okoli 20 hrvatskih in srbskih seljencev opeljalo dalje, pa bil Slovencem iz Amerike pripravljen priručni sprejem na peronu. V imenu g. bana je pozdravil izseljence g. Fink, pozdrave pa so sporočili in jim voščili dobrodošlico dr. Brilej, dr. Žižek, dr. Lukman in g. Miklavčič v imenu Rafaelove družbe.

Ginljiv je bil pozdrav, ki ga je izrekla v imenu slovenske ameriške mladine gđ. Mary Rose Balkovec iz Anaconde v Montani.

"Dragi rojaki! V imenu naše skupine se vam prav priručno zahvaljujem za iskrene pozdrave, ker nam pričajo, da prihajamo med prave brate in sestre. Čeprav smo ločeni po velikih razdaljah, vendar smo si vedno želeli stare domovine. Rojena sem v Ameriki in stopam prvič na domača tla. Nisem imela prilike, da bi se v šoli naučila slovenščine in to, kar znam, so me naučili starši. Sporočam vam pozdrave vse slovenske ameriške mladine in vas prosim, ne pozabite nanjo vi v stari domovini! Pozdravljeni!" Na te preproste, toda globoko zajete besede mladega slovenskega ameriškega dekleta je vse občinstvo navdušeno ploskalo.

Gđ. Mary Balkovec je v Slovenijo prišla v spremstvu svoje matere Marije Balkovec, sestre in dveh mlajših bratov. Družina se je izselila iz Vinice v Beli krajini v Ameriko, kjer je oče dobil delo v bakrenih rudnikih, vsi otroci pa so rojeni v Ameriki. Vrla mati jih je sedaj privedla v staro domovino, da se tu izpopolnijo v materinem jeziku in da spoznajo zemljo svojih staršev. Oče pa je ostal pri delu v Ameriki.

Po tem pozdravu so ameriški Slovenci ob spremstvu domačih zastopnikov odšli v hotel "Miklič", kjer jim je French Line postregla z okusnim zajtrkom.

Skupino vodi g. Leo Zakrajšek. Pripovedoval nam je, da so imeli prav ugodno potovanje in je bila vožnja zaradi lepega vremena in mirnega morja ter zaradi komodnosti na "Normandie", največji ladji sveta, ena sama zabava. Iz New Yorka so odpotovali prejšnjo sredo dopoldne, danes dopoldne pa so že v Ljubljani. Čez visoko morje so potovali štiri dni, čas, kakor ga nobena ladja na svetu ne zmore, razen "Normandie," z bivanjem po pristaniščih pet dni. Med vožnjo so se ustavili v Southamptonu, kjer je "Normandie" izkrcala potnike za Anglijo. Naši Slovenci so potovali čez Le Havre, Pariz, Švico in Avstrijo ter čez Jesenice v Ljubljano. Vsi so sveži in se jim kar nič ne pozna ta pičel teden potovanja. Neka skupina je s seboj pripeljala tudi avtomobil ter se z njim odpeljala z Jesenice.

Naše gospe so ameriškim Slovenkam poklonile cvetje.

Ameriški Slovenci se bodo sedaj razkropili po Sloveniji, vrnili pa se bodo čez dva do štiri mesece. Nekaj jih je tudi takih, ki so se za trajno vrnili v domovino.

—Ako hočete armo (vonj) čaja ali kave dlje časa ohraniti, imejte ista shranjena v kaki lončeni posodi.

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila, 1894. Inskripcija v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1894.
GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Telefon v glavnem uradu: Joliet 2164; stanovalje gl. tajnika: 9448
Solventnost: 100.00%

Od ustanovitve do 30. aprila, 1937, znaša skupno izplačana podpora \$6,253,709
GLAVNI ODBORNIKI:
Glavni predsednik: FRANK OPEKA, 608-10th St., North Chicago, Ill.
Prvi podpredsednik: JOHN OERM, 817 East O St., Pueblo, Colo.
Drugi podpredsednik: JOHN PAVLAKOVICH, 4715 Highland St., Pittsburgh, Pa.
Četrti podpredsednik: JOSEPH LEBMAN, 198-22nd St., N. W., Barabara, O.
Glavni tajnik: JOSEPH ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomoćni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Glavni blagajnik: LOUIS ZELZENIKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: REV. JOHN PLEVNICK, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Vrhovni zdravnik: DR. M. F. OMAN, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:
Predsednik: GEORGE J. BRINCE, 718 Jones St., Eveleth, Minn.
I. nadzornik: LOUISE LIKOVICH, 9637 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
II. nadzornik: FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.
III. nadzornik: FRANK PRANCIO, 1313 So. 62 St., West Allis, Wis.
IV. nadzornik: MARY HOCHER, 2161 Miller Ave., Cleveland, O.

FINANSONI ODBOR:
FRANK GOSPODARIK, 213 Scott St., Joliet, Ill.
MARTIN SHUKLE, 811 Avenue A, Eveleth, Minn.
RUDOLPH G. RUDMAN, 409 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

FOROTNI ODBOR:
JOHN DEOMAN, 1118 Morningdale Ave., Pittsburgh, Pa.
AGNES GORJAK, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.
JOSEPH RUSS, 1101 E. 9th St., Pueblo, Colo.
GEORGE PANCHUR, R. F. D. 4, Chardon, O.
WILLIAM F. KOMPARE, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA
IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALARJA, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglašje in naročila pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

IZ GLAVNEGA URADA K. S. K. JEDNOTE

PROŠNJA NOVEGA DRUŠTVA ZA SPREJEM V JEDNOTO
Novoustanovljeno društvo sv. Patrika, v Chesterton, Indiana prosi za sprejem v K. S. K. Jednoto.

Imena prosilcev so:
Frank Valpotic, Andrew Valpotic, Anton Valpotic, Ignatius Murato, Charles Murato, Joseph R. Flatz, Carl Wagner, Andrew Stainko in John Burns.

Za gl. urad K. S. K. Jednote:
JOSIP ZALAR, gl. tajnik.

URADNO NAZVANILLO

POLLETNO ZBOROVANJE GLAVNEGA ODBORA

Polletno zborovanje glavnega odbora se prične dne 27. julija 1937 ob deveti uri (novi čas) dopoldne v prostorih glavnega urada.

Društva, ki želijo predložiti glavnemu odboru kako zadevo v rešitev, naj tozadevno pošljejo na glavni urad najkasneje do 24. julija t. l.

Za glavni urad K. S. K. Jednote:
Josip Zalar, glavni tajnik.

KAMPANJSKE NAGRADE

Za sedanjo kampanjo so določene sledeče nagrade:

ODRASLI ODDELEK

Za vsakega novega člana(ico), ki se zavaruje za \$250.00 se plača \$1.50.

Za vsakega novega člana(ico), ki se zavaruje za \$500.00 se plača \$2.50.

Za vsakega novega člana(ico), ki se zavaruje za \$1000.00 se plača \$5.00.

Za vsakega novega člana(ico), ki se zavaruje za \$1500.00 se plača \$6.00.

Za vsakega novega člana(ico), ki se zavaruje za \$2000.00 se plača \$7.00.

Poleg tega Jednota plača tudi \$2.00 za zdravniško preiskavo.

MLADINSKI ODDELEK

Za vsakega člana(ico) pristoplega(o) v razred "A" ali "B," navadne življenjske zavarovalnine (Ordinary Life Certificate) se plača \$1.00.

Za člane pristopile v razred "F" 20 letne "Endowment" (Twenty Year Endowment Certificate) zavarovalnine se plača sledeče nagrade:

Za \$ 250.00 zavarovalnine\$2.00

Za \$ 500.00 zavarovalnine\$3.00

Za \$1000.00 zavarovalnine\$4.00

Pripomba: Zgoraj določene nagrade se plačajo še le potem, ko je novo pristopili član plačal 6 rednih mesečnih asementov. Do nagrad so upravičeni posamezniki, ki bodo nove člane(ice) za pristop pridobili.

Poleg zgoraj navedenih nagrad se bo plačalo društvenim tajnikom in tajnicam še posebne nagrade po \$5.00 za vsakih 10 članov in članic nad številom članstva, ki ga je društvo imelo 1. aprila 1937.

ZELO VAŽNO: Tekom sedanje kampanje se bo v mladinski oddelek sprejemalo člane in članice brez zdravniške preiskave in to v vseh državah, razen v državah Connecticut, New York in Ohio. V teh treh državah morajo biti prosilci zdravniško preiskani, za kar Jednota plača \$0c za vsako zdravniško preiskavo.

Krško v naši zgodovini

To vesto, da je Krško eno najstarejših mestec v Sloveniji. Začetek sega za dobro tisočletje nazaj, ko so vazali nemškega kralja Arnulfa gospodovali gradovom in graščinam v Posavju. Zal se za najstarejšo zgodovino Krškega niso ohranili kakšni najstarejši dokumenti, iz katerih bi bilo poznati prvi razvoj. Najstarejše in to tri pergamentne listine iz prve polovice 14. sto-

tedanjih dobi pa se je moralo Krško lepo razvijati, kajti pisano celjskega grofa Friderika II. govori o razvitem umetnostu in kmetstvu v Krškem. To je bilo povsem možno, kajti promet, ki se je vršil lvsčine po Savi je Krškemu naravnost nudil najlepše razvojne prilike. Da go spodobanje celjskih grofov v Krškem ne bo ostalo v zgodovini nikdar pozabljeno je deloma pripomogla tragedija Veronike Deseniške, ki je bila okrutnih dobrot celjskih grofov deležna tudi v krškem gradu.

Za poslednjim Celjanom je prišlo Krško v last Habsburžanov. Zgodovinski razvoj, razviden iz listin, ki jih hrani mestni muzej v Ljubljani, je bil naslednji: Ferdinand in Karl, avstrijska nadvojvodi, ter Maksimilijan, kralj rimski, priznavajo, da so jim sodnik, svetnik in Krčani prinesli pismo s pravicami in privilegiji, katere so jim dali njih predniki in katere tudi oni potrjujejo. Žal je vsem trem listinam odstranjen nadaljnji tekst, v katerem so bile pravice dobesedno navedene, manjka pa jim vzporedno s tem tudi kraj izdatnega originala in datum.

Šele listina, ki jo je izdal 5. marca 1477. leta Friderik, rimski cesar itd., potrjuje, da so prišli k njemu prej imenovani in ponovno zaprosili za potrditev starih pravic in privilegijev ter za doseg novih. S posebnim ozirom na škodo, ki so jo Krčani utrpeli od Turkov, je odredil, da se Krško uredi za obrambo in naj se v ta namen zgradi obrambni zid z utrdbo. Notranji del z zidovjem je proglasil za mesto Krško, vse one, ki že prebivajo ali se bodo v mestu šele naselili pa za meščane. Kot meščansko zemljo pa je določil posest okoli mesta, do koder segajo polja meščanov. Meščanom krškim in potomcem je priznal vse meščanske privilegije, svobodo, pravice in stare običaje, kakor jih je imelo mesto Celje, in jim je dodal še novih pravic in to: pravico do pobiranja mostnine in tržnine, obrtniške in rokodelske pravice. Voliti so smeli iz svoje srede tudi sodnika in svetnika. Z istim aktom jim je dovolil pravico do obeh letnih sejmov in sicer poleti na dan sv. Ulrika (4. julija) in jeseni na dan sv. Luke (18. oktobra).

Da pa bi Krčani ne ostali brez mestnega simbola, jim je Friderik podelil mestni grb in čeladno s pripadajočim okrasjem. Na njem je na eni strani podoba mestnega patrona sv. Janeza Evangelista z zlatim kelihom in tremi kačami, s katerimi spremlja zvesto Krčane že 560 let v srečah in nesrečah. Čestokrat je moral mrko pogledati izpod čela, saj se v letih ni redko pripetilo, da je iz Hude luknje ali preko Sremita pripihalo črne oblake in da se je zdaj tu zdaj tam na trsonosne gorice usula debelozrnata toča in uničila ono, kar je dozorovalo v toplih sončnih žarkih. Mrko gleda sedaj na sv. Rozalijo, ki je bila oropana svoje lepote, mrko gleda na ovaduhe in nevhvaležne. Samozadovoljno pa se smehlja vsem dobrim, ki bivajo, žive in umirajo v njegovem varstvu.

Razen dela pri zgradbi mesta in utrdbe so postali krški meščani prosti vsake tlače. Dne 10. junija 1495. leta so bile glede na škodo, ki so jo utrpeli po požaru ob navalu Turkov pravice ponovno potrjene; 5. novembra 1530. leta so dosegli pravico do tretjega letnega sejma na dan sv. Florijana (4. maja), 28. avgusta leta 1563. pa poleg dotedanjega rednega tedenskega sejma ob sobotah še enega, ki se je od tedaj dalje ponavljal ob sredah.

Leta 1611. so Krčani odstavili sodnika Mihaela Troyerja. S pismom z dne 29. septembra

1611 so objasnili vzroke deželnamu vicedomu v Ljubljani in ga opozorili na pravico, da ima pravico iz svojih vrst sodnika voliti in ga tudi odstaviti. Odstavitve so se poslužili, ker je imenovan sodnik stare krške meščane zmerjal z lopovi, jih zapiral skupno s tatovi in jim je nalagal silno visoke globe. Ker je v začetku leta 1732. Krško dobilo vojaško posadko obstoječo iz 18 mož in enega stotnika, ki jih je grof de Planna nastanil v mestu in so morali Krčani skrbeti za njih hrano in stanovanje, so se obrnili na deželnega vicedoma s prošnjo, da bi jim odvezel breme, ki ga ne morejo prenesti. Ali so v tem uspeli ali ne, zgodovina molči, ker so zadevne listine izgubljene.

Da so Krčani že več ko pred 200 leti posvečali skrb bolnim in onemoglim, kaže pismo, ki je v originalu ohranjeno iz leta 1724. V njem poročajo grofu Thurnu, vicedomu v Ljubljani, da krška mestna bolnišnica nima razen dohodkov iz beneficija Jurija st. Rajhenburškega (iz aprila 1537) nobenih posebnih dotacij. Količina živila, s katerimi je bolnišnica razpolagala, je bila zelo majhna, nasproti temu pa so bili zelo izdatni stroški za duhovnika, cerkovnika in učitelja, katerim je morala bolnišnica dajati v denarju in naravnih, a je nasprotno izgubila pravico do desetine in morala prenašati še škodo, ki jo je delala mimo bolnišnega sveta tekoča reka Sava v tem, da je odnašala rodovitno zemljo.

Zgodovinska so tla mesta Krškega in okolice tudi zato, ker si je slovenski kmet tu prvič skušal kroitati pravico in so boji za staro pravdo imeli svoje žarišče v Krškem in njega okolici. Ker prošnje in pritožbe niso imele drugega uspeha kakor povečani pritisk s strani graščakov, so dolenski kmetje leta 1515. uporabili zadnje sredstvo za izboljšanje svojega položaja — upor, ki se je naglo razširil in zajel široke plasti kmetkega ljudstva. Prvi uspehi so bili zaznamovani z zavzetjem in oropanjem večine gradov, med katerimi je bil tudi šrajbarski turn poleg krškega. Ponoven upor je bil zvezan z uporom hrvatskih kmetov leta 1573. Baje so odposlanci hrvatskih kmetov vodili tajne razgovore z Dolenjci na hribu Libni onstran Krškega. Z združenimi močmi so res zavzeli Brežice, od koder so odkorakali proti Vidmu in Krškem, kamor so po kratkem prerekanju dospeli s pomočjo broda. V navalu zmagovalja pa so pozabili na svoje prave namene in je zato vso kmetško vojsko z lahkoto naskočil in premagal Jošt Turn s 500 konjeniki. Kar ni od 3,000 kmetov takrat potonilo v Savi ali bilo pobitih, jih je dal Jošt Turn pobesiti po krških vrtovih. Ostala kmetška vojska je dobila smrtni udarec na Sotelskem polju, vodja pokreta Matija Gubec pa je na zverinski način okronan izdihnil na Markovem trgu v Zagrebu. S tem je bila za deset in desetletja zapečatena usoda slovenskega in hrvatskega kmeta, ki sta se takrat dobro razumela med seboj, kajti zveza med njima je že tedaj bila močna in naravna in je pustila sledove v tem, da še danes po božni ali narodni Slovenci romajo v procesijah k Majki božji bistrički v Zagorje.

Tudi svojo literarno preteklost ima Krško. Verski pokret protestantov, ki je v Krškem naletel na zelo ugodno podnebje, je poleg Bohoriča štel med sodelavce tudi v Krškem rojenega protestantskega propovednika in književnega reformatorja Jurija Dalmatina. Delo obeh je bilo zelo uspešno, saj sta nastali dve znameniti knjigi slovenskega jezika, Dalmatinova biblija in Bohoričeve

"Pozimake urice." Dalmatinova biblija, katere natis je stal takrat ogromno vsoto 8,000 goldinarjev, se je hitro razširila in je razen protestantom dobro služila tudi katoliški duhovščini. Zato so ji celo ob času protireformacije priznali, dočim so ostale knjige skoraj vse uničili. Dejstvo je tudi, da je bila Dalmatinova slovenščina pravilnejša od Trubarjeve. Bohoričeva zasluga pa je njegova slovnica, ki nam je podala urejen pravopis "bohoričico," ki je slovenskemu narodu, kljub svoji nepopolnosti služila skoraj polnih tri sto let.

Zgodovino Krškega pa spremljajo tudi druga znamenita imena, kakor: Janez Vajkard Valvazor, dr. Janez Mencinger, Anastazij Gruen, nemški pesnik, ki počiva v mavzoleju poleg Turnake graščine pri Krškem, in še nekaj drugih.

V tem zgodovinskem mestecu slavi letos meščanska šola svoje šestdesetletnico. Pred 60 leti je imelo Krško le osnovno šolo, katere začetek sega prav v leto 1851., ko je Adam Bohorič v Krškem ustanovil zavod za sinove dolenskih plemičev in je ta zavod obiskoval tudi Jurij Dalmatin do svojega 18. leta. Ko pa je Bohorič postal leta 1866. ravnatelj protestantske stanovske gimnazije v Ljubljani, so na krški šoli poučevali redovniki. Do pričetka 19. stoletja je obstajala tako zvana mestna trivijalna šola, od leta 1803. dalje pa so jo kot ljudsko šolo vodili že prosvetni učitelji.

Leta 1877. pa je za Krško mesto zopet važno, ker je mesto dobilo novo šolsko poslopje, v katero sta se naselili tedanja osnovna in novoustanovljena meščanska šola. Predvsem je bila to zasluga blagopokojnega g. Martina Hočevarja, ki je dal na lastne stroške sezidati dvonadstropno poslopje in ga leta 1877. podaril krškemu šolskemu okraju, da bi bilo omogočeno nadaljnje šolanje marljivih učencev iz bližnje in daljne okolice. Letošnje leto je torej šestdeseto, kar se vrši pouk v poslopju, ki ga je iz globoke človekoljubnosti podaril pokojni g. Martin Hočevar krškemu srezu. Svoje ljubezni do mladine ni razovedal samo z besedami, temveč tudi z dejanji. K prvotno trirazredni meščanski šoli je bil leta 1903. ustanovljen še četrti razred, za katerega kritje pa je poskrbela pokojnikova soproga in prav tako velika dobrotnica gospa Josipina Hočevarjeva. Za dobrote, ki jih je prejemale krška meščanska šola od blagopokojnih g. Josipine in g. Martina Hočevarja jima učiteljstvo in šolska mladina izkazuje posebno hvaležnost. Da ostane ime dobrotnikov nepozabljeno nosi tudi šola uradni naziv: "Državna meščanska šola Martina Hočevarja v Krškem."

Prvi ravnatelj zavoda je bil g. Ivan Lapajne do leta 1906, drugi je bil g. dr. Tomaž Romih do leta 1922, tretji ravnatelj pa je g. Josip Vutkovič, ki opravlja ravnateljske posle od leta 1922. dalje. Zanimivo je, da sta ob proslavi petdesetletnice živela še oba prva ravnatelja kot upokojenca v Krškem. V zadnjem desetletju je zaslužna raznateljema zapel mrtvaški zvon in je poklical v večnost tudi zaslužnega učitelja in nadzornika g. Ljudevita Stiasnega, ki je na krški meščanski šoli poučeval od 1914. do 1919. leta, poleg tega pa še ves ta čas vršil nadzorniške posle v obseznem in pokrajinsko težavnem krškem in litijemskem srezu, v letih 1918 do 1920 pa je bil okrajni nadzornik za krško meščansko šolo.

Naslednja kampanja ženake enakopravnosti traja do konca leta, toda ne odlašajte do zadnjega!

Milanska stolnica — žudež Italije

Skoraj da je usoda vseh velikih cerkva in katedral, da so obdane z zidarskim odrom in lesenimi opaži. Nikoli ne dokončajo dela kamnoseki in zidarji na njih. Zato je kar čudovito, da se je milanska stolnica nedavno iznebila vse te grde navlake. Oko ti more svobodno uživati prenovljene ornamente. Bolj svetlo se zdaj blesti kamen, ki je navidezno izgubil vso svojo težo. Vendar še ni dokončana obnova milanske stolnice. Še več let bo preteklo, preden bodo tudi v polmračni notranjosti obnovili oboke, dopolnili pisana steklena okna, popravili pokvarjen tlak in očistili oltarje. Za vse to je treba časa — in stavbarstvo je vajeno računati z dolgimi dobami časa. To je pa že zagotovljeno, da se zunanje lice stolnice, ki so jo šest stoletij zidali z več ali manj sreče, ne bo več dosti predrugačilo.

Kar nekam groza je človeka, ko si ogleduje to belomarmornato katedralo in si misli, kaj bi se bilo moglo zgoditi, če bi se bil eden teh mnogih baročnih ali klasicističnih načrtov fasad dokončno dovršil, ko so obstala že vsa stavbena dela! Potem pač ne bi bila dožena ta arhitektonska enota ki je niti baročni stavbenik Pellegrini s svojimi fasadnim načrtom (ki so ga le deloma uresničili) ni mogel motiti.

Jako razgibane dobe je videla milanska stolnica od tiste-ga leta 1387 dalje, v katerem je mestni svetnik Gian Galeazzo Visconti dal dovoljenje za zidavo gotске katedrale in so se vsi meščani darežljivo udeležili zidanja. Tudi ko je leta 1807 Napoleon diktatorsko zapovedal naj se dokonča zidanje božje hiše, ni bila stavba stolnice prav za prav še izvršena. Mogoče smemo zdaj bolj upravičeno reči, da je stavba dokončana. Stavbno podjetje je mimo tega dobilo v Mussolinijevi dobi vladanja še dovoljenje, da sme — ko že vsa ta stoletja — brezplačno dobivati marmor iz hribov Candoglia ob Lago Maggiore in mimo tega je še določena precejšnja vsota denarja iz državne blagajne za stavbo stolnice. Ti ukrepi fašistične države so utrdili stavbenemu podjetju stolnice obstoj za bodočnost.

Zakoni iz leta 1927-28 in 1935 so zagotovili stavbni družbi marmor za vse čase (ki ga za obsežna obnovitvena dela vedno potrebuje) in zraven imna na razpolago še sredstva, da more marmor tudi obdelovati.

Torej niso nudili milanski stolnici svojega marmornja svetovni kamnolomi iz Carare! Na precej preprost način so Milanci dobivali material že pred stoletji iz kamnolomov pri Candogliji. Nekaj z ladja-mi pa Lago Maggiore in po Tessinu, nekaj z vozovi na volovsko vprego in s posebnimi valjarji so spravljali velikanske marmorne sklade v Milan. Tedaj so potrebovali po 8 dni za eno vožnjo tovara, ki ga dandanes tovorni avto izlaska pripelje v nekaj urah.

Marmorni kamnolomi iz Candoglie dajejo bel, rožasti blesteč se mramor. Tudi ta kamen trpi kot vsak, radi vremenskih sprememb in ga je treba časih obnoviti. Še dobro, da ni bilo pri zidavi milanske stolnice nikoli denarnih težkoč, vsaj ne v poglavju "surovine." Stolnica je videla že razne znamenite dneve: Napoleonovo poveljevanje in kronanje Avstrijskega Ferdinanda I. l. 1838, slovo kardinala Rattija 1922, ki je postal papež Pij XI. in še dolgo vrsto drugih dogodkov. Kdor ima te v mislih, pa so vendar kaj zamoti v polmračni stolnici, ko vidi vedno kaj

novega. Takoj pri glavnem vходу se zagleda v žudovita Pogliaghisova bronasta vrata s prekrasnimi podobami iz Kristusovega življenja. Znotraj pa — kakšen veličasten prostor brez nepotrebnih okraskov in posvetne gizdavosti! Če si se privadiš mraku in migetajočemu odsevu sveč na oltarjih, se slike na oknih le še bolj svetijo. Več ko sto takih slikovitih oken je v milanski stolnici — sijajna razstava vseh velikih italijanskih mojstrov za slike na steklo od Nicola da Varalla iz 14. stoletja do realistov 19. stoletja! Še zmeraj pa je precej oken, ki so brez poslikanih šip.

Torej bo tudi v bodočnosti še dovolj dela z milansko stolnico. In gledalci bodo še zmeraj imeli vtis, da je še daleč v dalji poslednja dovršitev te z belimi filigrani okrašene, katedrale.

JAPONSKI PREGOVORI

Navadno je najbolj pokvarjen tisti človek, ki pozna najbližji pot k oltarju.

Če ukrade človek zlato, ga vtaknejo v zapor, če pa ukrade deželo, ga posade na prestol.

Nikoli ne zaupaj ženi, čeprav ji rodila sedem otrok. Ena jed brez riža pokvari domačo srečo za teden dni.

Raje si napravi staro obleko, kakor da oblečeš bogato obleko kot gejša.

Človek, ki ga je pičila kača, se boji tudi koščka vrvi.

Veter in češnjev cvet ne moreta biti nikoli dobra prijatelja.

Pri prvem kozarcu pije človek vino, pri drugem pije vino, pri tretjem pa pije vino človeka. (Pri nekaterih ljudeh je treba vzeti litre namesto kozarca.)

Hladen čaj in hladen riž sta znosna, hladna beseda in hladni pogledi so pa neznosni.

Mlada žena bodi sama senca in odmev v svojem domu.

Pahljača ne more razpršiti megle.

Samo topla beseda lahko segreje tri zimske mesece.

Obrni se proč, če se ti dekle v čajarni nasmehne.

Z besedami se riž nikoli ne skuha.

Jezik ženi dolg samo tri palce, pa lahko ubije deset čevljev visokega moža.

Edini otrok, ki je res podoben svojim staršem, je vražji sin.

Velik je tisti, ki ne izgubi ljubezni svojih otroški let.

Vse omožene žene niso zakonske žene.

Človeško srce in jesensko nebo sta enako nestanovitna.

Človek lahko vidi nebo skozi šivankino uho.

Daj dober meč borcu, lepi ženi pa barvila in puder.

Kadar lete divje gosi proti jugu in vene prva trta, obleci drugo obleko.

NOVA JUGOSLOVANSKA RADIO URA V CHICAGO

Chicago, Ill., 24. junija. — Počeniš z današnjem dnem v četrtek dne 24. junija se začne stalna jugoslovanska radio ura na močnici radio postaji WCBD, 1080 kilocycle. Ta postaja dosega sledeče države: Illinois, Indiana, Michigan, Iowa, Wisconsin in del Missourija. Slovincem, Hrvatoma in Srboma se priporoča, da ne pozabijo te jugoslovanske ure, ki bo stalno vsak četrtek od 6. do 7. ure zvečer, na postaji WCBD na vašem radio na 1080 kilocycle. Za oglaševanje trgovine, imendanov, razne zabave, itd. se obrnite na direktorja te ure na: Mr. George Marchan, Radio Sta. WCBD, Chicago, Ill.

Nedeljski program ostane kakor dosedaj na WGES od 9. do 10. ure vsako nedeljo dopoldne in vsak četrtek od 3. do 7. pa na WCBD.

ZABAVNI KOTICEK

KAJ PIŠE:

CIBROVA
ŠPELA

Danes sem pa v resnici tako vesela, da mi pisanje kar ne gre od rok. Čemu? Moja, že davno pogrešana in izgubljena sestra Katra se je zglasila. Zadnji teden sem v Slovenskem Amerikancu čitala njen dopis iz Bridke vile, Pen Slovenija. Katra nekaj omenja, da sem šla jaz na "hanimun" z onim čikaškim profesorjem, kar pa ni res. Jaz sem še vedno lejdik in frej, pa taka ostanem do smrti.

Menda se Katra in njen mož dobro ne zastopita, ker imata vsak svojega novega partnerja izbranega v slučaju smrti. Katra ima na piki Lukata, njen mož pa—mene? Ne bo nič kruha iz te moke! Radovedna sem, če mi bo moja sestra Katra kaj pisala? Ko je bila majhna, sem jo morala jaz okrog nositi in pestovati; radi nje sem bila večkrat z miklavčevko tepena. Ker sem jo z nohti v noge ščipala ako je jokala, potem me je pa materi zatožila. Kako in kdaj je prišla v Ameriko, pa nič ne vem.

Zadnjič priobčena moja pesem o žajfi se je mnogim dopadla; tako mi je neka svithartarica doposlala za objavo še eno kitico, ki je namenjena fantom. Glasi se sledeče:

Zajfa je—če fant nevesto dolgo časa zbira si;
končno pa le staro vdovo za izbirek kje dobi.

Jaz sem vedno mislila, da sta mož in žena eno; toda tamkaj v državi New York pa ni tako.

Možu je sedaj dovoljeno tožiti svojo ženo, ako mu je ponoči, ko je spal, iz žepa vzela denar.

Ravno tako pa more tudi žena tožiti moža, ako je v jezi razbil drago vazo.

Governer Lehman je nedavno podpisal tozadevno postavlo, ki s tem razveljavlja sosednje mišljenje, da sta žena in mož eno. Vsaka polovica bo morala po postavi tožiti drugo polovico za škodo, ki je bila povzročena na njeni osebnosti lastnini.

Glede te nove postave bodo imeli seveda največ dobička lojarji, ali jezični dohtarji. To je tudi ena, da se jaz v državi New York ne bom nikdar možila.

Tamkaj v državi Kalifornija (v Navada City) imajo nove vrste kupčijo, da možje svoje žene prodajajo. Tako so zaprli nekega Wm. Ebaugha, gozdarskega korenjaka, starega 29 let in težkega 235 funtov, ker je imel cele tri mesece pri sebi zaprti Mrs. Ray Delaina, katero je "kupil" od njenega moža, kot ona trdi, za \$20. Ebaugh je priznal kupčijo, obenem pa je tudi povedal, da je ženi strl nekaj reber, ker jo je preveč "iskreno" objel.

Kako sta naredila kupčijo za ravno \$20.00, tega ne razumem; ali je šla na vago, ali kar na čez? Da, tudi v državi

vi Kalifornija se jas ne bom možila. Kaj mislijo ondi, da smo ženske šape? Jaz bi se že ne prodala za milijon dolarjev!

V mestu Edwardsville, Ill., so veliki prijatelji ptic pevke. V obrambo istih je mestna zbornica nedavno določila postavlo, da morajo imeti vse mačke na vratu (ali repu) privezane male zvončke v svarilo pticam pevkam. V resnici dobra ideja! Vsled tega bodo imele tudi ondotne miši in podgane lep mir pred mačkami.

Tukaj v Klevelandu so začela dekleta nositi posebne vrste židane obročke ali svitke na glavi, spletene kot kita. Meni ta moda zelo ugaja, zato ni treba nositi nobenega klobuka ali slamnika. Da, svitkov sem bila jaz že nekdaj navajena, ko sem nosila iz Savinje cele škafe vode na glavi, ne da bi škaf kaj držala. Morda bi se dalo one pisane starokrajске svitke spraviti tukaj v Ameriko v modo? Samo malo večjo luknjo bi morali imeti v sredi.

Pri nas, v Klevelandu imajo gostilne ali oštarije več različnih imen; najbolj znano je ime "salon," "cafeteria," "beer garden," "cafe," "tavern," "inn," in pa "grill." Nedavno stopenj v nek lokal z označbo "Cafe." Menila sem, da je to kaka kavarna. Zahtevala sem šalsko kofeta in žemljico. Pa mislite, da mi je oni bar tender kaj prinesel? Rekel je, da kofeta ne točijo in tudi ne prodajajo, ampak samo alkoholne pijače. Nekaj časa sem se kregala tudi z bossom, čemu ljudi tako fula s svojim lažnjivim napisom v oknu. Nazadnje sem mu jih še neka zabrusila, zaloputnila vrata in odšla.

Zelo originalno je tudi ime "grill." Kako so prišli do takega imena, ne morem razumeti. Morda je za Amerikance olrajt, toda po našem pa niso grili ali ščurki nič kaj obrajtani, posebno če bi pravi grili po bari marčali!

Med vsemi vrstami trgovin so naše ameriške apoteke ali drug stori najbolj zanimivi ker prodajajo toliko različnega blaga: cigare, tobak, sladkorje, žajfo, vino, pivo, žganje, šmir za avtomobile in olje, hrano za pse itd. itd. Res čudno, da še ptičjega mleka in žabje volne ne ponujajo? Za tak bizmus bi bila jaz dobra, samo "črne" šole nimam.

Z onim rojakom iz Zaleta ali Kamne doline se bova morda srečala dne 18. julija in sicer v Troyu na onem pikniku kjer bodo imeli kontest za solo petje. Jaz imam že tri lepe izbrane, pa jih bom tam zažingala s spremljevanjem fermonke. Že danes stavim 10-1, da bom dobila jaz prvo nagrado.

Pa pozdravljeni!

C. S.

Prvo srečanje z budistovskim boncem

Morda se bo komu čudno zdelo, pa je vendar res. Nisem bil še med Kitajci, tudi v Indiji ne, o Tibetu in njegovih prebivalcih sem samo čital v misijonskih listih, vendar sem imel priliko videti pravi poganjski tempelj, se razgovarjati z budistovskim boncem in ga gledati, kako je opravljal svoje molitve in vse to sredi — našega Belgrada.

V Belgradu imamo namreč čisto pravi budistovski tempelj. Takoj ko sem to zvedel, sem na tistem sklenil ogledati si čim prej to čudo. Toda dolgo ni bilo prilike za to. Šele v začetku letošnjih šolskih počitnic se mi je posrečilo.

Že prejšnji dan sem si pogledal na načrta mesta, na kateri strani Belgrada bo treba iskati slavni tempelj. Našel sem ga daleč v vzhodnem delu mesta. Ko sem drugi dan zju-

traj odmaševal sem se odpravil na lov, da polščem tempelj tudi v resnici.

Po poti me je nekoliko skrbelo, kako bom našel poganjsko svetišče sredi množice hiš, vendar ni bilo težave. Že od daleč sem ga zagledal in spoznal po značilni strehi. Pogumno sem nameril korake proti njemu. Med potjo sem opazil po hišah in dvoriščih nekaj Mongolov. Do templja pa sem prišel srečno brez povpraševanja.

Na templju sem na vseh voglih strehe opazil zvončkom podobne okraske. Na levi strani, na najnižjem delu strehe sem pa opazil nekaj, kar sem po daljšem opazovanju proglasil za molilni mlinček na veter. Tempelj je obdan s plotom, torej vprašanje je bilo—kako priti noter. Poskusim na prva vrata. Bila so zaklenjena. Skozi druga pa se mi je posrečilo priti na dvorišče. Tu mi pride nasproti dobrodušen Mongol. Na moj pozdrav mi odzdravi lepo srbski. Prosim ga, če si smem ogledati tempelj, ki me zelo zanima. Z veseljem mi pokaže vhod v tempelj. Previdno vstopim. Najprej samo za malo korakov, da se malo razgledam. Potem pa bolj pogumno. Ker mi pa nihče ne brani, grem še dalje in si ogledujem vsak predmet od blizu, prav kakor da sem na kakšni misijonski razstavi.

Na levi strani proč od oltarja opazim na nizki klopici bonca. Obleden je v haljo umazano rumene barve. Preko nje ima nekako "stolo" iste barve. Pred njim leži knjiga s tibetskimi znaki in posodica s pšeničnim zrnjem. Pojoče in skoro emolično moli iz knjige ter pridno obrača liste. Od časa do časa vrže pred oltar za Budovim kipom dve do tri pšenični zrna na tla. Opazil sem, da je bilo že precej zrnja po tleh. Stopil sem čisto blizu k boncu, da bi bolje videl. Bonca se za to ni nič zmenil. Niti pokazal ni, da me je opazil.

Ko se mi je zdelo, da sem videl dovolj, sem stopil iz templja zopet na dvorišče. Ker sem hotel zvedeti to in ono, sem se tu spustil v pogovor z Mongolom, ki me je prej spustil v tempelj. Opravičil se je, da ne zna srbski ampak samo ruski. Vendar sva se toliko razumela, da mi je povedal, da je v Belgradu okoli 300 Mongolov. Pribežali so k nam iz Rusije pred boljševiki. Njihovi dedje pa so se menda naselili že pred 300 leti v Donski oblasti.

Ker možak ni bil posebno zgovoren, sem stopil zopet v tempelj. Videti je bilo, da je bonca že pri kraju s svojimi molitvami. Kmalu potem je vstal in se s konci "stole" dotaknil čela, obrnil proti Budovemu kipu. Nato je pokleknil, se s čelom dotaknil tal. Potem je zopet vstal in ponovil isto ceremonijo trikrat. Nato je hotel oditi, stopil sem k nje-

mu in ga prosil, naj mi razloži predmeta, ki so bili razvrščeni po templju. Rad mi je bil na uslugo. Nekaj stvari sem sicer že poznal, vendar mi je bilo marsikaj tudi čisto neznano.

Najprej sem ga vprašal, čemu so one klopice, ki sem jih videl prislone ob steni. Dejal je: "Te klopice so za stare ljudi. Tega sicer v naših templjih nimamo, a tu smo se modernizirali. Mi sedimo kar na tleh, a naši ljudje so videli, kako udobno se sedi pri vas, pa so hoteli tudi sami imeti tako." Na stenah templja vise slike tibetskih lam, slike sedanega še nimajo. Bonca me je opozoril na zvon, ki je postavljen prav narobe, kot so naši, tako da je podoben bronastemu loncu. Poleg zvona je ležalo majhno kladivo, s katerim udarjajo na zvon. Zvon so dobili z Japonskega. Pokazal mi je tudi velik rožni venec in mi povedal, da moli pri vsaki jagodi: o mi padme hum. Jaz sem mu nato pokazal naš rožni venec. Zanimalo ga je, kako ga molimo. Razložim mu, kulikor sem mislil, da bo razumel. Všeč mu je bilo, ker se da tako lahko spraviti v žep. Nenadoma mi pride na misel, kaj ko bi mu podaril čudodelno svetinjo. Mogoče ga po njej Marija pripelje k pravi veri. Z veseljem jo je sprejel.

Bonca me je nato peljal k oltarju in mi rekel: To so žrtve. Na oltarju pred Budovim kipom je bilo razvrščenih več posodic, v njih pa darovi. Precej skodelice je bilo napolnjenih s čisto vodo. Darujejo menda vse, kar bi vtgnili Buddha rabi za vsakdanjo potrebo, kajti druge posodice so bile napolnjene z žefranom, z žitom, žito jim pomeni tudi cvetlice, še druge s kadilom, slašticami in čajem. Kos blaga naj bi pomenilo, da mu darujejo tudi obleko.

Ko mi je bonca tako razkazoval tempelj, ga je nekdo poklical. V kakšnem jeziku, nisem razločil. Bonca se je nato obrnil k meni, se opravičil, češ da mora v mesto, in odšel. Žal mi je bilo, da se nisem mogel z boncem kaj več razgovarjati. Gotovo bi bil zvedel še marsikaj zanimivega. Tako pa sem krenil zopet domov. Pred odhodom sem še fotografiral tempelj, da mi bo za spomin na prvo moje srečanje s poganom.

Vse, kar sem ta dan doživel, se mi je vtisnilo globoko v spomin. Glava mi je bila ves dan polna vtisov, ki sem jih doživel tisto jutro. Tudi še zdaj ne morem pozabiti na naše belgrajske budiste. To so naši najbližnji pogani, vredni, da se zanimamo za njihovo spreobrnjenje. Ali ne bi hotel vsakdo, ki bo bral te vrstice, zmoliti vsaj eno zdravamarijo zanje? Mislim, da več tisoč zdravamarij ne more ostati brez uspešno pri Mariji, delilki milosti!

—Belgrajski.

BERACI

V grozni vrsti so stali — pred glavnim vhodom mestnega pokopališča — pohabljeni nestvori. Eni so kazali svoje prazne očesne votline, drugi svoje šule, tretji zopet grozne rane itd. Dva koraka drug od drugega so sedeli bolj podobni mrličem kakor živim.

Strašno se je razlegal njihov krik: "Pomagajte nam: ubogim pohabljenecem, pomagajte!"

Vrata usmiljenja so se odpirala, kajti skoro nihče ni mogel mimo njih, ne da bi vrgel kak dar v iztegnjene roke. Pa zaprosi drug še z groznejšim glasom: "Gospod pomagajte ubožcu, pomagajte, vsaj eno kronico. . . ."

S pokopališča je prihajalo vedno več žalovalcev; dandanes je namreč toliko mrličev, toliko nesreč; mnogo kronic in tu in tam še več je padlo v klobuke.

Zvečer, ko je čuvaj pokopališča zaprl vrata, je najpohabljenjši berač zaklical nazaj: "Obračun!"

Po vrsti je šel ta ukaz. Pa so prihajali berači, oblečeni v smrdljive cunje, drug za drugim k "poglarvarju" ter vsuli dnevni "izkupiček" v leseno skrinjico. Nato je poglarvar vse preštel ter razdelil denar, vsakemu svoj del. Ko je vsak dobil svoj delež, je hitro spravil denar v žakeljček, ki je visel pod umazano srajco, ter odhitel proti mestu. Večkrat pa je nastal prepir, kadar so katerega zasačili pri goljufiji ali kadar poglarvar ni pravično razdelil pribrčenega denarja.

Vselej je bilo že pozno zvečer, ko je čuvaj pokopališča ga skladišča prevzemal od beračev vozičke, stoličke od nekaterih celo cunje, v katere so med dnevom zaviti, nato so se pa odpeljali s tovornim avtomobilom—proti dobremu plačilu seveda—proti mestu. Doma jih je čakala topla večerja—poglarvar je imel namreč lastno hišo — in marsikateri, ki ni preveč zapravljjal, je imel denar naložen v banki, drugi pa pod slamnjačo.

Nekega jutra, ko so se že razpostavili pred pokopališčim vhodom, so zapazili pomilovanja vrednega moža. Na njegovem suhljatem telesu je visela obleka, toda poznalo se ji je, da je bila še nova. In tudi to se je videlo, da mu je bila že dolgo prehlapna.

Mož je stal na koncu vrste in je neprestano, skromno in boječe iztegoval svoje roke: "Pomagajte, že štiri dni nisem ničesar zaužil."

Poleg njega stoječi enonogi berač ga je pogledal, sumil svojega sosedu, ta zopet svojega in to znamenje je potovarilo—po vrsti—do poglarvarja, ki je bil postal pozoren, čakal je samo še, da si žalujoča

množica olajša svoje mošničke.

"Kdo vas je postavil semkaj? Kako se predznete stati tukaj? Vi, da, vil Kdo ste" je kričal poglarvar.

Nesrečnež ni tako opazil, da govore o njem, okorno je gledal okrog, toda poleg stoječi enonogi berač ga je sunil v hrbet s svojo bergljo, drugi s svojim stolčkom in tako so ga porivali ter suvali—po vrsti—do poglarvarja.

Ta je znova zakričal: "Kdo vas je semkaj postavil?"

Revež je zaplakal.

"Beda. Upravitelj sem bil v tekstilni tovarni. Reducirali so me; radi bolezn, ki sem si jo nakopil v vojni. Medtem je tudi tovarna propadla. Vse in vsak propada, samo revščina nam še ostane."

Pogledal je okrog, če-li kdo odobrava, saj je govoril tudi o njihovi nesreči.

Črnooblečena dama je prišla s pokopališča. Poglarvar je za kričal z drugimi vred:

"Pomagajte pohabljenecem." Padlo že nekaj drobica v njihove klobuke, žalujoča dama pa je odšla.

Poglarvar pokliče ob strani stoječega moža:

"Tukaj ne morete stati. Pojdite pred bolnišnico, ali magistrat, tukaj nas je že preveč. Pojdite, pojdite!"

Sunil ga je, enonogi berač ga je porinil s svojo štulo, tudi drugi niso zaostajali in tako so ga spodili.

Toda mož je prišel tudi naslednje dni, prosil je, rotli, plakal, omenjal je svoje lačne otroke, pokazal svoj izsušen jezik, invalidsko legitimacijo, abiturijentsko diplomu, rabil ponižne besede, toda nič ni pomagalo.

Nekega dne pa mu reče poglarvar:

"Spišite prošnjo!"

Ubogi mož je spisal prošnjo na pakovni papir s svinčnikom. "Veseloštopovano beraško združenje. Prosim . . . itd. Odslorili so ga rekoč:

"Spišite prošnjo na ministrski papir, kakor se spodobi."

Prinesel je prošnjo spisano na ministrskem papirju. Odgovorili so mu, da naj pride po odgovor čez dva tedna.

Toda nesrečnež ni več prišel. Radi večne hoje na pokopališče in nazaj je—umrl. Na onem pokopališču so ga pokopali in berači so sedeli pred vodom. Pogreb tretjega razreda in samo nekaj rož je dobil k večnemu počitku pa ga je spremljalo nekaj revnih sorodnikov.

Sorodniki so počasi odhajali s pokopališča in berači so kričali v zboru:

"Pomagajte ubogim pohabljenecem."

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

je grobe za razne kraje. Ker ni našel časa podnevi, je delal ponoči, spal po 2 do 3 ure, imel duhovne vaje, spovedoval, dokler ni omagal. Deset let ga je mučila huda bolezen, živel je v veliki revščini, ker je dobival penzije 665 Din, to je največjo, ki je za onemoglega župnika mogla. Nekaj podpore mu je dajalo duh. podporno društvo, nekaj malega pa sem in tja njegovi duh. sobratje. Hvaležnosti in dobrot ni užival na tem svetu, zato mu je do brotni Bog poplačal njegova dobra dela v nebesih. — Njegov pogreb je bil lep in dostojen. Lepo se je izkazal skrbni in dobri gospod župnik kopanjski, enako lepo so se izkazali kopanjski župljani, ki so se v tako obilnem številu s šolarji in Mar. družbo udeležili pogreba; tudi Škojanci so se častno in celo z godbo, ki jo je pokojni gospod ustanovil, poslovlili od ranjkega g. svetnika. Pokopal ga je g. dekan Hladnik.

Strele ubila dve dekleti, gospodinjino onesvestila. Zadržne nevihte so zahtevale na Stajerskem dve smrtni žrtvi. Ko je nad Skomarje nad Vitanjem prihrumela nevihta, sta bili dekli Barbara Tepejeva in Antonija Mirakova s svojo gospodinjino Veroniko Kovšeto vo na polju. Vse tri so pred nevihto zbežale pod visoko jelko, v katero pa je nekaj hipov nato udarila strela in vrgla vse triženske na tla. Na pomoč poklicani zdravnik dr. Silan iz Vitanja je ugotovil, da sta obe dekli mrtvi, gospodinjino pa je prebudil k zavesti in bo najbrže ostala živa.

Strele je ubila mlado gospodinjino. V torek 8. junija je privihrala popoldne okoli pol 3 nad Vavto vas in okolico na Dolenjskem silna nevihta. Lilo je tako močno, da je bila kmalu vsa dolinica polna vode. Med dežjem je padlo tudi nekoliko toče. Huje pa je klesala po hosti južno od Vavte vasi in po vasi Praproče, kjer je na polju naredila veliko škode. Večja nesreča pa je zadel v vasi Gor. Gradišče pri Toplicah Bartusovo hišo. Mlada gospodinja je sedela pri oknu in šivala. Zabliskalo se je, zahreščalo in dobra žena je bila mrtva. Zapušča 2 otroka in žalostnega moža.

Strele je udarila v cerkev stolp. — Dne 9. junija popoldne so se začeli zbirati grozeči oblaki nad celjsko okolico. Tudi v St. Janžu pri Storah se je hudo pooblačilo, da je grozila strašna nevihta. Tamkajšnji cerkovnik Zohar Ivan je stopil v cerkev, da bi z zvonenjem opozoril ljudi na pretečo nevihto. Med zvonjenjem pa je že začelo silovito deževati, vmes pa je udarila strela. Dvakrat je Zohar zazvonil, ko je pa zvonil v tretje, je udarila v stolp strela in Zoharja na mestu ubila. Pokojnik je bil komaj 34 let star ter zapuščal poleg žene še dva nepreskrbljena otroka.

Voz mu je šel čez prsi. Te dni je peljal po banovinski cesti med Jaršami in Domžalami posestnik Franc Juteršek iz vasi Loke pri Smartnem v Tuhinju butare v Domžale. Ker je ravno privozil vlak, so se mu konju splašili. Juteršek je skočil z voza, pri tem pa so ga konji zbili pod voz, da mu je šlo kolo čez prsni koš. Kolo mu je zdrbilo leve stran prsnega koša in povzročilo hude notranje poškodbe, da je zaradi notranjih izkrvavitvev izdihnil.

Slika današnjih dni. — V Ljubljani je te dni 28 letni brezposelni delavec Vladislav Česen streljal na svojo zarodeno, tri leta starejšo Rafaelo Kobalovo ter jo zadel v kolk, nadaljno krvorelilit je pa je preprečil stražnik, ki je prihitel in Česnu odvzel revolver. Kobalova je bila prepeljana v ljubljansko bolnišnico ter je njeno stanje že izven nevarnosti. Česen pa se je čez noč v zaporu obesil. Iztrgal si je namreč iz svoje suknje kos podloge ter to spletel v vrvi in jo pritrdil v zanko na rešetke okna. Pustil je poslovlino pismo, v katerem dolži Kobalovo, da je ona zakrivila to žaligro. Česen je bil doma iz Goč pri Vipavi ter je prišel s potnim listom v Jugoslavijo, Kobalova pa je doma iz Trsta, živela pa je pri sorodnikih v Pragi. Na povabilo Kobalove sta se oba sestala v Ljubljani. Česen je imel že prej namen ustreliti Kobalovo, nato pa sebe ter je v ta namen kupil revolver za 300 din. Ker pa mu to ni uspelo, se je v ječi obesil.

Stari Dvor pri Škofji Loki. Neizprosna smrt je nenadoma pretrgala nit življenja 63 letnemu posestniku in obrtniku ter skrbnemu in vzornemu družinskemu očetu Francu Hafnerju. Rajni je bil vzor poštenega, katoliškega in zavednega moža.

Pogled z zraka na Veliko jezersko razstavo v Clevelandu. 150 akrov zavzema jezerska razstava v Clevelandu na obrežju Erie jezera. Spodaj, pri vodi, so hortikulturni vrtovi in potem se vrste drugi zanimivi prostori.

Božji blagoslov

POVRAT
Spisal Dr. Janes Ev. Krok

I.

Zopet novi capinski stroški! Kdo bo to zmagoval? Beračev imamo že sedaj preveč! Tako se je hudoval kolški župan, ko je prebral ravno došli uradni list in ves jezen ga je vrgel na mizo.

"Kaj pa rojiš? Tak boš kmalu, kot oče," se oglasi njegova žena, ki je ravno vstopila v sobo.

"Tudi ti bi ne bila mirna, če bi imela toliko skrbi, kot jih imam jaz. To neumno županstvo me bo zmešalo. Na sedaj mi pišejo, da pride morda že danes nekov potepin—ime mu je Janez Kovač, kot pravi pismo—naj ga redi naša občina. Doma je menda v naši vasi, a zlomek vidi, da še ime?" se oglasi pri peti star nistem nikoli slišal o njem.

"Kaj praviš, kako mu je ime?" se oglasi pri peti star mož, ki je doslej černo gledal pred se in počasi pihal dim iz male pipe.

"Janez Kovač, rojen na Kolku leta 1812, in pristojen v kolško srenjo. Tako stoji zapisano. Ali vi, oče, morda kaj veste, kdo je ta človek?"

"Janez Kovač iz Kolka," ponovi polagoma stari mož, zravna se po koncu in se prime za sivo glavo; "morda vem zanj. Janez pride, praviš. On je, on; drug ne more biti. Uj, ta me bo mučil. Ti pa mi ne daj miru, ne po noči, ne po dnevi. Saj ga vidim vedno pred očmi — njega in celo so drgo. Vrag jih vzemi!" Pri tem so možu čudno zaiskrile oči, vzdignil se je in preklinjal, zaloputnivi vrata za sebi.

"Bog pomagaj, kaj je zopet očetu? Popolnoma so že zmešani. Kar groza me je njihovega pogleda. In vedno preklinjajo!"

"Kaj jaz vem? Saj sem jih lepo vprašal in za odgovor so zagodrnjali in na zadnje zarohteli. Vse gre narobe pri nas," zakriči župan in odide iz sobe, žena pa oblijeje solze.

"Zakaj sem vendar prišla v to nesrečno hišo? Saj so mi pravili, da tu ne bo božjega blagoslova. In res ga ni," je stokala.

Županova hiša je bila najlepša na Kolku. Pri Tomcu so ji rekli. Oče sedanega gospodarja si je bil pridobil veliko premoženje. Pravi, da je prišel popolnoma iz nič. Z gostilno in štacuno in z drugimi kupčijami se je pečal, kmalu je bil najbogatejši daleč na okoli. Ljudje so se ga bali; spoštoval ga ni nobeden. Splošno so govorili, da je brez srca, da ni pošten in da oslepri, kogar le more. Več gospodarjev je že pregnal z njihovih zemljišč; malo jih je bilo, da bi mu ne bili dolžni.

Posojal je na visoke obresti in kdor mu je prišel enkrat v pest, se ga je težko odkrižal. Kar je prevzel posestvo njegov sin, ki se je bil nekaj let šolal v mestu, so se po malem pozabile razne take govorice. Sinu se ni moglo očitati nobene krivice. Samo bahač je bil in reveže je preziral. Vsak dar, ki ga je dobil berač v njegovi hiši, je pregrizel s kakim psokom. Kdor ga je prosil na posodo, je bil gotovo ozmerjan, da je lenuh in postopač. Zato so se ljudje ogibali njegove hiše. Kar se je v vasi odprla druga gostilna in prodajalnica, je bilo vedno bolj prazno pri Tomcu, tem bolj, ker je njegov oče postajal od dne do dne bolj čuden. V mladih letih — tako so pravili — je bila starega Tomca sama sladkost in prijaznost. Govoril je tako depe, da ga je bilo ve-

selje poslušati. Čim se je pa postaral, posebno odkar si je zlomil nogo in je v boleznih izročil premoženje sinu, je postal ves drugačen. Malo je govoril s ljudmi; najraje je posejal sam kje v samotni in mrmljal s seboj. Če je ogovoril koga, je bilo gotovo samo zmerjanje in kletvina. Vstrelči mu ni mogel nobeden. Sinaha — iz poštene, premožne hiše v sosednji fari — mu je stregla, kar mu je mogla. A zato ni čula nikoli lepe besede od njega, pač pa jo je zbadal in se kregal nad njo pri vsaki priliki. Res ni bilo sreče pri Tomcu! Deset let je minulo pred pustom, kar je prišla nevesta k hiši. Koliko se je najokala med tem časom! Oče surov, mož čemerin; posli vsak čas drugi. Blagovala je dekle, ki so lahko odšle, kedar jim je bilo drago.

Vse to je rojilo po glavi županiji. Kar se začuje jok pred hišo in kmalu nato prišepa majhen deček kričoč v sobo in se zaleti k nji.

"Mama, mama, pomagajte!" zakliče in se ji zavije v krilo. "Kaj pa ti je, Tonček? Kdo ti pa kaj hoče?"

"Zunaj sem se igral na vrtu. Pa so prikrevsali stari oče, ki se jih tako bojim in so me strašni oplazili po hrbtu. Oj, oj, kako me boli."

"Kaj si jim pa naredil, da so te?"

"Nič, prav nič, samo spačil sem se jim, ker so tako grdo gledali; pa so zamahnili. Zbežal sem proti hlevu; tam so pa stali ata in so me celnili. 'Krevelj' so mi rekli. Oj, kako me boli. Kar zdobil bom oba, vse bom premlajil." Počasi in ihtec je lomil Tonček svoje pripovedovanje. Pri zadnjih besedah je pa še huje zakričal, se vrgel na tla in jel zbijati z nogami in rokami krog sebe.

Žalostno je bilo pogledati besnečega dečka. Jedna noga je bila krajši od druge. Na hrbtu je imel veliko grbo; zato je bil majhen, da bi mu komaj prisočil štiri leta, dasi je izpolnil že osmo.

Mati ni vedela, kaj bi začela. Vzdigovala je dečka in jokaje vpila nad njim.

Tu vstopi oprt ob palico star mož, bledih, upalih lic, a mirnega, veselega pogleda. Županja zarudi nekoliko; dečko vtihne za trenotje in se spravi po konci k materi.

"Bog Vas pozdravi! Ali sem prav prišel? Tukaj je menda pri županu. Kje pa imate očeta?" vpraša dosleč tako prijazno, kot bi ne bil ni ti opazil, kaj se je ravno kar zgodilo.

"Nekje zunaj je; kmalu pride. Sedite in počakajte ga," odgovori žena in si s predpasnikom briše oči.

"Bodite tako dobri in povejte mi, kako se piše gospod župan."

"Peter Tomec."

"In vi ste njegova hči?"

"O ne; jaz sem njegova žena. Vi gotovo mislite starega očeta. Ta so tudi Peter Tomec."

"Ali še žive?"

"Se, samo bolj bi bilo, da bi ne. Le za pokoro so nam. Pa kaj bom tožila ptujemu človeku."

"In ta dečko je vaš sinček?"

"Da, moj je. Samo tega imam in še njega sem žalostna, kadar ga pogledam. Ti moj ubogi Tonček in jaz s teboj," je vzdihnila in pogladila dečku zamršene lase s čeln.

"Nikar tako ne govorite, mati. Otroci so božji dar. Lepo telo še ni vse. Tudi jaz sem bil svoj čas krepak in zdrav, pa me zdaj pogledajte. Komaj,

komaj sem prišel v vas. Pa za v grob je vsako telo dovolj dobro. Samo da je duša lepa, kaj ni tako?"

Županja ni odgovorila nobene besede. Pogledala je moža, a vedro lice in še-le za nekaj trenotij je izpregovorila:

"Ko bi mogel človek vedno na to misliti."

Tonček je tudi radovedno ogledoval gosta in videlo se mu je, da mu je všeč. Ko ga je prišel prijazno poklical k sebi, ga je brž ubogal in se vse del poleg njega na klop.

"Ubogi Tonček, ti praviš mama, kaj ne? Jaz pa sem videl mnogo dečkov, ki so ti sočkrat bolj ubogi kot ti. Ti imaš mamo in ata; veš kam iti spat; kadar si lačen, dobiš, kar želiš. A koliko je dečkov po svetu, ki nimajo nikogar, da bi zanje skrbel, da bi jim dal jesti, ki se potikajo krog kakor izgubljena žival."

"Mož, pri nas ostanite, pa mi boste pripovedovali o tistih dečkih. Kaj ne," se je oglašil Tonček in zvedavo gledal v ptujca.

"Rad, prav rad. Vidiš, Tonček, pa to še ni najhujše, da so taki dečki lačni in brez doma. Še mnogo hujše je, da

nikogar, ki bi jih kaj podučil. Mlada kri je poskočna, včas tudi trmasta. Kaj ne, Tonček. In če se mlad dečko ni Bog ne as nobistpol, — ede — i ne boji, postane hudoben, vsem v nadlego. Ti pa imaš mamo, da te uče moliti in se bati Boga. Saj gotovo znaš lepo moliti."

Tonček je pobesil glavo. "Ej, to mu gre slabo. Pri nas nimamo časa za take reči. Potrebno bi bilo, pa — dokler je bila dekla Urša pri hiši, ga je nekaj učila; sedaj je gotovo vse pozabil. Za k izpraševanju pa še ni, saj ga vidite, kakšen revček je," je odgovorila mati.

Res je bilo tako. Za Tončkovo vzgojo so se kaj malo brigali. Že od rojstva ga niso bili veseli. Oče se je vedno jezil nad njim. Mati se pa ni znala lotiti svojih dolžnostij in je tudi rajše videla, da ni imela opraviti s sinčkom. Bolelo jo je, kadar ga je pogledala.

Ptují mož je udaril na pravo struno v njenem srcu. Čuti-

la je, da bi bila morala drugače skrbeti za otroka in sram jo je bilo. Ljubko ji je delo, ko je videla, kako prijazno se razgovarja prišel s pokvetenim Tončkom in ga boža po licih; in kako prijazno gleda ta v njegov razoran obraz.

"Stric, jaz vas ne pustim od hiše; pri nas morate biti, da mi boste kaj lepega pravili," je vskliknil Tonček in naslonil svojo glavo ob njegove prai.

"Moj ljubček, samo če bom smel. Saj tudi jaz nimam nobenega doma."

Možu je pri teh besedah zblestela solza v očesu.

"Ali ste morda vi tisti Janez Kovač, ali kako je že rekel moj mož, ki ima priti, da bo—"

"Živel na srenjske stroške, hočete reči," ji je pomagal ptujec, ko je videl, da ne ve, kako bi se izrazila. "Jaz sem tisti, toda bati se me ni treba. Nadleže ne bom delal. Moči so mi sicer opešale; za težko delo nisem, a toliko si vendar še upam zaslužiti, kolikor bom porabil. Saj nisem razvajen,

pač pa skušen v vsem hudem. Stara leta bi rad preživel v domačem kraju in upam, da se dobí kak usmiljen človek, ki mi prepusti kotiček, kjer bom čakal, da me Bog pokliče s tega sveta. Dolgo tako ne bom več!"

Ženi je bila cela kopa vprašanj na jeziku, a premagala

se je; šla je v kuhinjo in pri- nesla skledico gorke juhe. "Nate lačni ste gotovo." "Bog Vam plačaj; kdor re- ki mi prepusti kotiček, kjer služi božji blagoslov," ji hval- ležno odvrne stari Janez in s Mastjo povzije prineseni dar.

(Dalje prihodnjič)

Vloge popolnoma varne zavarovane do \$5000

Pripisane obresti 30. junija 1937

po 3%

Nove vloge pred 15. julijem bodo vlekale obresti od 1. julija

St. Clair Savings & Loan Co.

6235 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO

POSOJILA ZA NOVE ZGRADBE
REFINANCIRANJE
NIZKE OBRESTI NA VSA POSOJILA

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je po kratki bolezni dne 12. junija mirno v Gospodu zaspala naša ljubljena mati

Margaret Zalar

Pokojna je bila rojena 13. julija 1869 na Bregu, fara Borovnica. K večnemu počitku smo jo položili dne 16. junija na pokopališče sv. Neke. Forest City, Penna. Cerkvene obrede je opravil Rev. Prodan, župnik slovaške cerkve v naši cerkvi slovenske fars sv. Jožefa, to pa zaradi tega, ker so bili naš župnik Rev. F. M. Jevnik poklicani v škofijo k duhovnim vajam, za kar se obema župnikom iz srca zahvaljujemo. Rev. Prodanu za pogrebno sv. mašo in pogrebne obrede, posebno se pa zahvaljujemo Rev. Father F. M. Jevniku ker so tako lepo s sv. zakramenti pripravili našo ljubljeno mamo na zadnjo uro; Bog jim naj bo plačnik.

Pokojna je spadala k društvu sv. Jožefa št. 12 KSKJ in dr. "Zvezda" SDPZ. Lepa hvala obema tema društvoma za pomoč ali podporo v njeni bolezni, za vence in naročene sv. maše pokojnici v zadnji spomin. Hvala za številne obiske v njeni bolezni, potem ker ste jo prišli krogiti na mrtvaškem odru in jo spremlili do groba.

Hvala tudi vsem onim, ki ste dali svoje avtomobile na zaplopolo pri pogrebu; posebna hvala pa Mr. John F. Glinzky za tako lepo urejen pogreb, rojakom ga toplo priporočamo.

Dalje izrekamo zahvalo onim, ki ste prišli iz Clevelanda, O. in Nanticoke, Pa. na pogreb, enako onim iz Oliphant, Pa. Lepa hvala našemu stricu Josipu Zalarju, gl. tajniku KSKJ, iz Joliet, Ill. za sožalno brzojavko in dar za sv. maše. Najlepša hvala pa našim sosedom in prijateljem ker so nam prišli na pomoč v teh naših žalostnih urah.

Za sv. maše so darovali sledeči iz Clevelanda: Mr. in Mrs. Frank Susman in družina, Mr. in Mrs. Anthony Zalar in družina, Mr. in Mrs. John Zalar, Mr. in Mrs. J. A. Drassler in družina, Mr. in Mrs. Stanley Drassler, Danny Zalar in Frank Zalar, Mr. in Mrs. James J. White, Mr. in Mrs. Robert Susman, Mr. in Mrs. Jack Becker Jr.; iz Loraina, Ohio: Mr. in Mrs. Mike Tomazin, Mrs. Mary Zehel; iz Joliet, Ill.: Mr. Jos. Zalar in družina; iz Oliphant, Pa.: Mrs. Mary Thomas in Mrs. Marian Svete; iz Forest City, Pa.: Mr. in Mrs. John Telban, Mr. in Mrs. Joseph Pazel Sr. in družina, Mr. in Mrs. Joseph Rudolph, Mr. in Mrs. John Medved, Mrs. Johanna Drassler, Mrs. F. Klemenčič in družina, Mr. in Mrs. Jacob Tereck, Jr., Officers of Local Union 1035 U. M. W. of A., Mr. in Mrs. David Wilton, družina Petrovič, Forest City Dress Factory Employees, Mr. in Mrs. Stanley Biele, Mr. in Mrs. Kaplavka in družina, Mrs. Jennie Tereck, društvo sv. Jožefa št. 12 KSKJ, Mr. in Mrs. Lud. Ostir in družina, Mr. in Mrs. Frank Maroit, Mr. in Mrs. Frank Lenarčič, Mr. in Mrs. Michael Happtman in družina, Sear družina, Mr. in Mrs. Frank Rudolph Sr., Mr. in Mrs. Ed. H. Payne, Mr. in Mrs. John Christina.

Vence so darovali sledeči: iz Clevelanda: Mr. in Mrs. Anthony Zalar Jr., General Electric Co., iz Little Falls, N. Y.: Mr. in Mrs. Frank Malavade in družina; iz Forest City, Pa.: družbo SNPJ, Mr. in Mrs. Frank Verboga, Mr. Hienne Grabow- skie, Miss Eva Fella, Peggy Ann Poloncie, Mr. in Mrs. Harry Bonich, Dominick Franceski in družina, Rudolph sestre, in vsaki in vaukinje.

Zalujoci ostali: John in Joseph Zalar, sinova; Mrs. John Beniczer, Mrs. Louis Osolin, Mrs. Stanley Gurski, Mrs. John Benish, Mrs. Frank Lasicki, in Mrs. William Lavther, hčere. Forest City, Pa., dne 24. junija 1937.

STAROKRAJSKA SEMENA

direktno iz Ljubljane in Maribora
Kasne vrste za setev junija, julija in avgusta

ENDIVJA, rumena širokolistna zgodnja — ENDIVJA, širokolistna pozna jesenska — SALATA, braziljanka početna glavata — SALATA, orjaški biser — SALATA, troglavka rumena — SALATA, pozna, takovana simaka — RADIC za salato, rudečkasti ali zelen — MO- TOVILC (repincelj) — GRAH, ušiten v strožu — FIZOL, nizek brez niti — FIZOL, visok brez niti — REDKICA, orjaška rudeča — RED- KEV, črna simaka — REPA, simaka bela — Cena skupno s poštnino 12c paket.

BAHOVEC PLANINKA ZDRAVILNI ČAJ

Prejeli smo ravnokar novo zalogo tega svetovno slavnega zdravilnega čaja direktno od lekarne Bahovec iz Ljubljane. Zoper krvne nered, ali obolenje ledvice, ledvic, jetra, žolča ter posebno za ženske bolezni ni boljšega kakor Bahovec "Planinka" čaj. Pazite na zaščitno znamko ter ime (Bahovec) na vsaki škatli, ker če tega ni na škatli, ne dobite pravega "Planinka" čaja. Stal- na cena prave "Planinke" je \$1.00 škatlja ali 3 šk. za \$2.90 skupno s poštnino.

MARIA-CELSKE GRENKE ŽELODČNE KAPLJICE, direktno iz Ljubljane. Cena male steklenice 60c, velike (2 oz.) stekl. \$1.40. ŠVEDSKE KAPLJICE, v starem kraju splošno znano zdravilo za čreva, ledvice in srčne težave. Cena male stekl. 60c, velike \$1.40. HOFFMANOVE KAPLJICE "Bahovec" je poznano zdravilo soper težave s prebavo, napetost, nervoznost itd. Cena male stekl. 55c, velike \$1.35.

Lahko kar izrežete ta oglas, podčrtate imago katerega ščitite ter ga nam pošljete s Money Orderom in naročilo bo točno odposlano.

STEVE MOHORKO CO.

704 S. 2d St. Milwaukee, Wis.

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je dne 14. junija 1937 za vedno v Gospodu za- spala naša ljubljena soproga in draga mati

Mary Završen

ROJENA GRUM

Pokojna je bila rojena dne 21. marca 1884 v Horjulu pri Vrhniki. Pogreb se je vršil 16. junija s peto sv. mašo zadušnico iz cerkve Matere Božje na Ascension pokopališče v Libertyville.

Prav lepo zahvalo izrekamo Rev. M. J. Butala, župniku na opravljene pogrebne cerkvene obrede, hvala tudi onim, ki so darovali za sv. maše in za četvice pokojnici v zadnji spomin, ravno tako hvala tudi onim, ki so dali svoje avtomobile na razpolago. Lepa hvala tudi pogrebniku Jos. Nemanichu za lep red pri pogrebu; hvala tudi društvu sv. Ana št. 127 KSKJ, in društvu Krščanskih mater in žena, kamor je pokojnica spadala za vne- ne in naročeno sv. mašo zadušnico. Dalje tudi hvala dru- štvu sv. Jožefa št. 53 in Marije Pomagaj št. 79 za udeležbo pri pogrebu.

Tebi pa, ljuba žena in mati, kličemo: Počivaj v miru bo- jem, na sopetno svidenje tamka—nad zvezdami!

Zalujoci ostali:

Gregor Završen, soproga;
Mike Savil in Frank Rale, sinova;
Mary Galega, hčer.

Waukegan, Ill., dne 26. junija 1937.

Učbenik Angleškega jezika

Vsebuje SLOVNICO in kratak SLOVAR.

Zelo praktična knjiga, žepne oblike.

Naročila s potrebnim zneskom je poslati na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 West Cermak Road, Chicago, Illinois

TA NOVI SLOVAR

ima posebno poglavje o ameriški an- gličini. Slovar je priredil in sestavil znani profesor J. Mulacek, ki je bival več let v Ameriki. — Knjiga ima 295 strani.

CENA:

Trdovezan v platno ...\$1.50

Broširan mehko\$1.25

Najnovejša knjiga!

Sežite po najnovejši knji- gi, iz katere dobite lahko vse podatke za pridobitev

ameriškega državljanstva

Knjiga vsebuje vse naj- novejše postavbe in je pravkar izšla. Dobite jo samo pri založništvu

"AMERIŠKA DOMOVINA"

SLOVENSKI DNEVNIK slovenska unijaka tiskarna
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio

Pošljite 25c v znakah ali money order in knjigo vam takoj odpošljemo.

VAŽNO ZA VSAKOGA

KADAR pošljate denar v stari kraj; KADAR ste namenjeni v stari kraj; KADAR želite koga iz starega kraja; se obrnite na nas.

KARTE prodajamo na vse boljše par- nike po najnižji ceni in sode- da tudi za vse izlete. Potniki so s našim posredovanjem vedno zadovoljni.

Denarna pošiljka izvršimo točno in varno po naslednjem kursu v JUGOSLAVIJO: ITALIJO
Za \$ 2.55 100 DinZa \$ 4.50 100 Lir
Za \$ 3.00 200 DinZa \$ 5.25 200 Lir
Za \$ 3.50 300 DinZa \$ 6.00 300 Lir
Za \$ 4.00 400 DinZa \$ 6.75 400 Lir
Za \$ 4.50 500 DinZa \$ 7.50 500 Lir
Za \$ 5.00 600 DinZa \$ 8.25 600 Lir
Za \$ 5.50 700 DinZa \$ 9.00 700 Lir
Za \$ 6.00 800 DinZa \$ 9.75 800 Lir
Za \$ 6.50 900 DinZa \$ 10.50 900 Lir
Za \$ 7.00 1,000 DinZa \$ 11.25 1,000 Lir
Za \$ 7.50 1,100 DinZa \$ 12.00 1,100 Lir
Za \$ 8.00 1,200 DinZa \$ 12.75 1,200 Lir
Za \$ 8.50 1,300 DinZa \$ 13.50 1,300 Lir
Za \$ 9.00 1,400 DinZa \$ 14.25 1,400 Lir
Za \$ 9.50 1,500 DinZa \$ 15.00 1,500 Lir
Za \$ 10.00 1,600 DinZa \$ 15.75 1,600 Lir
Za \$ 10.50 1,700 DinZa \$ 16.50 1,700 Lir
Za \$ 11.00 1,800 DinZa \$ 17.25 1,800 Lir
Za \$ 11.50 1,900 DinZa \$ 18.00 1,900 Lir
Za \$ 12.00 2,000 DinZa \$ 18.75 2,000 Lir

Navedene cene se podvirajo preme- nam, kakor je kurza. Pošljamo tudi denar krajno in izvršimo in plačilo v dolarji.

V vsem lastnem interesu je, da pi- šete nam, predno se drugje posu- šite, za cene in pogoje.

Slovene Publishing Co.
(Glas Narodna-Travel Bureau)
216 West 12th St. New York, N. Y.

Vezi s staro domovino

Skoro vsakogar imed nas je večjeje na naše stare domovine, morda, gos- podarji in vsi drugi opir, ki nam nala- gajo razne opravke. Pri takih opravkih nudi naša trdika ugodno in zanesljivo posredova- nje, kateri: pri potovanju v stari kraj; pri dobavi svetovne in stare domovine; pri pošiljanju denarja v stari kraj; pri dobavi svetovne in stare domovine; pri pošiljanju paketov v Jugoslavijo in Italijo; pri nateznih in drugih poslih s stari- mi kraji.

Vozni red vseh velikih parnikov vseh linij, oziroma kar koli, kar je potrebno za vas, pri nas za razpolago. Cene za denarno pošiljko
Za \$ 5.00 200 DinZa \$ 8.40 100 Lir
Za \$ 6.00 300 DinZa \$ 10.00 200 Lir
Za \$ 7.00 400 DinZa \$ 11.60 300 Lir
Za \$ 8.00 500 DinZa \$ 13.20 400 Lir
Za \$ 9.00 600 DinZa \$ 14.80 500 Lir
Za \$ 10.00 700 DinZa \$ 16.40 600 Lir
Za \$ 11.00 800 DinZa \$ 18.00 700 Lir
Za \$ 12.00 900 DinZa \$ 19.60 800 Lir
Za \$ 13.00 1,000 DinZa \$ 21.20 900 Lir
Za \$ 14.00 1,100 DinZa \$ 22.80 1,000 Lir
Za \$ 15.00 1,200 DinZa \$ 24.40 1,100 Lir
Za \$ 16.00 1,300 DinZa \$ 26.00 1,200 Lir
Za \$ 17.00 1,400 DinZa \$ 27.60 1,300 Lir
Za \$ 18.00 1,500 DinZa \$ 29.20 1,400 Lir
Za \$ 19.00 1,600 DinZa \$ 30.80 1,500 Lir
Za \$ 20.00 1,700 DinZa \$ 32.40 1,600 Lir
Za \$ 21.00 1,800 DinZa \$ 34.00 1,700 Lir
Za \$ 22.00 1,900 DinZa \$ 35.60 1,800 Lir
Za \$ 23.00 2,000 DinZa \$ 37.20 1,900 Lir
Za \$ 24.00 2,100 DinZa \$ 38.80 2,000 Lir
Za \$ 25.00 2,200 DinZa \$ 40.40 2,100 Lir
Za \$ 26.00 2,300 DinZa \$ 42.00 2,200 Lir
Za \$ 27.00 2,400 DinZa \$ 43.60 2,300 L

KEEP In Line

With the Key,
Jay Boosters. Action
and More Action Means Success!

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

JOIN KSKJ'S

March To
Progress! Fall In!
Boost KSKJ Sports!

FOR GOD, HOME
AND COUNTRY.

By FATHER KAPISTRAN
Last month an Irish boxer met glorious defeat. He went down fighting.

His conqueror was a colored boy. It is a fact that many so-called sportsmen resent the ownership of the championship belt by a Negro. Why? Oh, just on general principles.

These general principles might be corrected if it were more widely known, for instance, that an American Negro, Martin de Porres, is already a "blessed" in the canons of the Church. The Dominican Fathers are working for his canonization.

To assist materially in this cause, the "Blessed Martin Guild" has been organized. This Guild has the same aim and functions in the cause of Martin de Porres as the Bishop Baraga Association has in the beatification of Bishop Baraga.

An Irish priest had similar views about the Louis-Brad-dock outcome. He said we whites realize too little that Negroes are still suffering social slavery. And a victory like that by Louis gives them a more exhilarating emancipation than did Abraham Lincoln's signature.

There is nothing in God's teaching telling us to judge a man's worth by the shade of his skin or the kinkiness of his hair.

Down in Alabama one of the greatest of history's men walks quietly with his God, helping his fellow-men. He is a Negro.

His name is Dr. George Washington Carver. He was born a slave; traded for a horse; rescued. Worked his way through schools until he had a professorship in Iowa State College. This post he gave up to teach in Tuskegee College, operated by Negroes.

What has he done? Only this: From the peanut he has made nearly 300 useful products, including cheese, candies, instant coffee, pickles, oils, shaving lotions, linoleums, lard, dyes, flour, breakfast foods, soaps, face powder, shampoo, printer's ink, axle grease.

We are told that all his life he has been joyously at work with everyday objects, "making something out of nothing, or next to nothing."

His necktie and coat are made of vegetable fibres woven by himself.

From sweet potatoes he makes many by-products; from roots, veneers; from leaves and mucks, fertilizers; from potatoes, he makes more than 100 products, including starch, library paste, vinegar, ink, molasses.

He succeeded in procuring a tariff to protect the peanut crop for Negroes.

He refuses payment for his researches. "God didn't charge anything for growing the peanut and I won't charge anything for curing it."

"In the woods, each morning," he says, "I best hear and understand God's plan for me. God has been mighty good to this poor old Negro."

PITT LODGES TO SPONSOR KSKJ DAY
SEPT. 5TH; TO ANNOUNCE PROGRAM

Pittsburgh, Pa.—The Pitt KSKJ Boosters will sponsor another great KSKJ Day, with the co-operation of the various lodges in Pittsburgh and vicinity, on Sept. 5, that is the Sunday before Labor Day, at Schuetzen Park, Millvale.

The committees of the different lodges are to be notified of a meeting very soon, at which time the program for the KSKJ Day will be outlined. It is assured that with their co-operation it will be one of the greatest KSKJ days of all times.

We will not go into detail at this time about the affair, but ask all members to make a special note of this date on the calendar, so that they will be sure to make arrangements to attend.

More about the KSKJ Day in Pittsburgh will be published in the later editions as soon as some definite program is decided upon.

Frances Lokar.

OHIO BOOSTERS
CALL SPECIAL
MEETING

Cleveland, O.—All members of the Ohio KSKJ Booster Club are asked to attend a special meeting Monday, July 12, 8 p. m., in the Glasilo office.

As this meeting will discuss important business, it is expected all members will respond.

ON HONEYMOON TRIP

La Salle, Ill.—Mr. and Mrs. Frank Shebat of Gary, Ind., are honeymooning in La Salle, Ill. Mrs. Shebat is the former Miss Betty Blanton of Gary, Ind., and Mr. Shebat is a former La Salle resident, and a brother of Mrs. Lawrence Uranich, 14th and Crevecoeur St.

NEWLY ORGANIZED GROUP PETITIONS
FOR ADMISSION TO KSKJ UNION

The newly organized St. Patrick's Society of Chesterton, Ind., petitions for admittance to the KSKJ.

The names of the petitioners are: Frank Valpotic, Andrew Valpotic, Anton Valpotic, Ignatius Murato, Charles Murato, Joseph R. Flatz, Carl Wagner, Andrew Tainko and John Burns.

KSKJ Supreme Board

By Joseph Zalar, Supreme Secretary.

BROOKLYN KNIGHT WILL WED

Brooklyn, N. Y.—Another Knight to join and swell the already large group of married men in the Knights of Trinity is none other than the faithful and true-blue member, Dom Suplina.

Dom, a charter member, has been one of the most loyal members since the origin of the club, and has distinguished himself socially, officially and athletically.

Socially, by having a very friendly nature; officially, by having a keen sense of justice and official talents, and athletically, being a member of the basketball and baseball teams. He has been an officer of the society practically every year.

The little lady who will be the future Mrs. Dom Suplina is a couple of days as Rose Belsito, a very sweet and just as friendly young lady who has accom-

POSTPONE PICNIC

Peoria, Ill.—The picnic originally scheduled for July 4 by the St. Mary's Society, No. 154, was postponed to a date in August.

The lodge at its recent session also moved to hold meetings for the remainder of 1937 at the home of James Terlep, 3114 S. Jefferson St. The next meeting will be held July 11.

CHANGE SITE
FOR EVELETH
KSKJ DAY

Eveleth, Minn.—The mammoth KSKJ picnic to be held July 25 by the SS. Cyril and Methodius' Society, No. 59, will be held at Eveleth Lake Park, according to a recent decision made by the committee.

Originally it was planned to hold the Kay Jay get-together at Cedar Point, but the new site chosen is larger, more favorable, and in the vicinity of Eveleth, and will enhance the success of the picnic, says the committee.

A reception committee, Louis Govze Sr., chairman, assisted by Mrs. Anton Ahlin, Peter Mourin, Mrs. Anton Masel, Nick Paukovich, has been appointed to greet and entertain the members of the Supreme Board upon their arrival here.

On July 24, the night before the picnic, the newly organized KSKJ Booster Club of Eveleth will sponsor a dance in the Eveleth Recreational Building. "Tiny" Specht and his band, the most outstanding dance orchestra of the Northwest, will furnish the music.

Chairmen of all the committees are working hard to leave no stone unturned to make this the most successful picnic on the Iron Range.

E. B.

VITAL STATISTICS

Joliet, Ill.—Mr. and Mrs. Joseph Vedetich, 1220 Cora St., are parents of a son born June 28. Mrs. Vedetich is the former Mollie Bezek, who for many years is a trustee of St. Genevieve's Society.

Mr. and Mrs. William Papesch, 901 Scott St., are parents of a daughter born June 22. Mrs. Papesch is the former Frances Zelko.

Mr. and Mrs. Joseph Nahas, 2309 Dearborn St., are parents of a baby girl born June 23. Mrs. Nahas is the former Mary Glavan.

WAUKEGAN JOES
TO HOLD ANNUAL
PICNIC, OUTING

Waukegan, Ill.—The annual picnic and outing of the St. Joseph's Society, No. 53, will be held on July 11 at the Mozinga Park. The day's program will begin at 1 p. m. and will continue through the afternoon and evening. Various events are on schedule for that day in the line of fun and entertainment.

All members of the lodge will receive invitation cards, which will be good for 50 cents in trade at the picnic grounds, however, members will pay this amount at the next regular lodge meeting.

The lodge also extends an invitation to all KSKJ members in the vicinity to attend this annual affair and get-together at the Mozinga Park in Waukegan.

On the same day the regular monthly meeting of the lodge will be held at 9:30 a. m. and all members should try to attend this semi-annual meeting.

Secretary.

CANONSBURG
LODGE PICNICS
THIS SATURDAY

Canonsburg, Pa.—The Queen of May Society, No. 194, will hold a picnic July 10 at Drenik's Park, Strabane.

Music will be furnished by Paul Dolinar's Orchestra. Refreshments will be served. All Pennsy Jays are invited.

ILL

La Salle, Ill.—Mrs. Arthur Kelly, a member of St. Ann's Society, No. 139, is a patient at St. Mary's Hospital, where she is under observation and receiving medical treatment.

RETURN HOME

Joliet, Ill.—Mr. and Mrs. William Dernalle, Mrs. Ursula Zabukovic, Mrs. M. Kostelec and Edward Dernalle returned home after a motor trip to Medford, Wis.

CONTRIBUTORS

In submitting contributions to Our Page, please consider the following:

1. Use one side of paper only.
2. Manuscripts written in pencil will not be considered.
3. If possible typewrite material, using double-spacer.
4. All contributions must be signed by author. Name will be withheld from publication by request.
5. Material must be received by Our Page not later than 8 a. m. Friday prior to intended publication.
7. Address communications to Our Page, 6117 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio.

John Beves
John A. Canker
Mary Deloit
Rose C. Dernalle
Gale Elsieck
Joseph Ershall
Frances Erven
Marie Grom
Frances Janes
Joseph Knutik
Joseph J. Klus
Edward Kompare
Milton Koven
Victoria Krill

Frances Lokar
Valentina Malechar
Vie Maliers
Michael Polutnik
Frank Ribich Jr.
Alphonse Sejoves
John P. Staudohar
Stephen Strong
Francis Sumic
Peter Vrag
Mary Trambush
George Vertin
Mrs. Anthony Tepel
Frank Zablar

THREE CHI TEAMS WHIRL IN MIDWEST
CIRCUIT; FLORIANS LEADING LEAGUE

VLASICH-SPELICH

Joliet, Ill.—Miss Mary Vlasich, 1600 Cora St., daughter of Mr. and Mrs. Joseph Vlasich, was united in marriage to Mr. Frank Spelich, son of Mrs. Frank Zupancic, in a ceremony performed June 16 in St. Joseph's Church. The Rev. M. J. Hiti officiated.

Mrs. Spelich is a member of St. Genevieve's Society.

INVITE KSKJ
MEMBERS TO
OLYMPICS

Cleveland, O.—An invitation to participate in the Fourth Annual SDZ Olympics, to be held Labor Day at Pintar's farm, has been extended to various fraternal organizations.

William Vicie, chairman of the committee on arrangements, has received promise of co-operation from the Croatian Fraternal Union and the Serbian National Federation of Cleveland. An invitation to KSKJ track and field stars has also been tendered, official acceptance pending.

The event will include:

Women's division: 50 and 100-yard dashes, 440-yard relay, high jump, standing broad jump and shot put.

Men's division: 12½-mile marathon run, plus 100 and 220-yard dashes, 440-yard 880-yard and mile runs, ½-mile and mile relays, 120-yard high hurdles, 220-yard low hurdles, running broad jump, high jump, pole vault, discus throw, shot put, javelin and all classes of weight lifting.

This Olympiad will be run in the same manner as the National Olympics. Instead of nation against nations, matching will pit fraternal organization against the other organizations. In other words, all the athletes from SDZ will be on one team and they will compete against the field.

This year SDZ will probably give a gold ring to the individuals finishing first in each event, second prize winner to receive a silver ring and third place winner a bronze medal.

Rules

1. Participants must have been members of their particular organization prior to June 7, 1937. Any athlete participating against the ruling shall be disqualified.

2. All entries must be sent to the SDZ Olympiad Committee, 6403 St. Clair Ave., Cleveland, O. All letters postmarked on or before Aug. 25 will be eligible; all entries received later will be void.

3. No entry fee will be charged.

4. Point scoring will be: First place, 5 points; second place, 3 points; third place, 2 points; fourth place, 1 point, and fifth place, ½ point. The organization scoring the most number of points shall receive the winning trophy donated by SDZ.

5. This Olympiad will be run in the same manner as the National Olympics; instead of individual lodges competing against each other, we will have all the members of their particular organization on one

Peterlic, Smythe Duel on Slab as Florians, Steves Meet

South Chicago, Ill.—Even though the competition in the Midwest KSKJ baseball circuit has been narrowed down to three Chicago entries, namely the St. Florian Boosters, St. Stephen Sports and the St. Aloysius team, the Kay Jay interest in baseball is always above par. This was evidenced at the recent meeting of the St. Florians and the St. Stephen Sports, who played a bangup game June 27 before a large crowd at Calumet Park.

This contest, as all other past meetings of these clubs, was close and exceptionally well played. The Florians won the game by a score of 4 to 3, but not until they were forced to tighten their defense and make their hits effective in the pinches.

If one would care to consider it so, the game could be considered a pitching duel between Eli Peterlic of the Florians and Wally Smythe of the Steves. In this case, the cannon ball offerings of Peterlic won over the slow, twisting curves of Smythe. Though each hurler was nicked for seven hits, Peterlic had the edge by collecting eight strikeouts to one chalked up for Smythe.

CHISHOLM LODGE
PICNICS SUNDAY

Chisholm, Minn.—The Muesch farm (Coliseum), Wilpen, will be the site of the annual picnic sponsored Sunday, July 11, by the Frederick Baraga Society, No. 93.

The picnic committee has planned as varied a program as possible to assure an enjoyable time to all those attending.

There will be entertainment and refreshments. Frank Smoltz and his orchestra will furnish the music for the dancing, which will start at 3 p. m.

For those who lack means of transportation to and from the picnic, the lodge will provide free bus service. The school busses will begin their runs to the picnic at 1 p. m. Transportation will be furnished for the remainder of the day, although there will not be any regular schedule for the bus service. All busses will leave from the Washington School. Everybody is welcome. The more, the merrier, and the more successful the picnic.

Joe Komidar.

DEADLINE NOTICE

"Our Page" NEW deadline is 8 a. m. Monday.

team. So this Olympics will be inter-fraternal competition.

6. Official A. A. U. track and field rules shall govern the field of events. Rain or shine, the Olympics will be on.

7. No athlete shall be allowed to participate in more than six events and no more than three in each division of the track and field events.

8. There must be at least two entries in an event before it can be run.

9. Entries in this affair can participate regardless of age or where they live. Out-of-town and out-of-state athletes are especially invited.

B. V.

MEETING NOTICE

Chisholm, Minn.—Meetings of Frederick Baraga Society, No. 93, for the summer will begin one hour earlier. All meetings for the summer will begin at 9 o'clock rather than at 10. They will, however, be held in the same hall.

Joe Komidar.

MEETING NOTICE

La Salle, Ill.—The regular monthly meeting of St. Ann's Society, No. 139, will be held Sunday, July 11, at 2 p. m. in St. Roch's Hall. All members are urgently requested to attend as plans are to be discussed relative to the observance of the Feast of St. Anne, patron saint of the lodge.